

บทที่ 5

การวิเคราะห์การรับรู้ จุดจำ และตีความของเด็กที่มีต่อ พฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง

ในบทนี้ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์การรับรู้ จุดจำ และตีความของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังตลอดจนความคิดเห็นโดยทั่วไปเกี่ยวกับการ์ตูนเรื่องชินจังจ่อมแก่นที่ได้จากการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเด็กก่อนวัยเรียน กับ เด็กวัยเรียนและแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยแบ่งเป็นทั้งหมด 4 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ได้แก่

กลุ่มที่ 1 เด็กก่อนวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเพชรเกษม 2

กลุ่มที่ 2 เด็กก่อนวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดตะล่อม

กลุ่มที่ 3 เด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเพชรเกษม 2

กลุ่มที่ 4 เด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดตะล่อม

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ผู้วิจัยได้จัดให้ดูวิดีโอชินจังจ่อมแก่นที่ได้คัดเลือกมาทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่ ตอนไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน, ตอนคืนนั้นนอนพักแรมที่โรงเรียน และตอนไปห้องสมุดต้องเงียบ ซึ่งทั้ง 3 ตอนนั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกตอนที่ชินจังมีการแสดงพฤติกรรมในหลายๆ ด้านและมีการนำเสนอภาพความเป็นชินจังและตัวละครอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างชัดเจน (เรื่องย่อของทั้ง 3 ตอนผู้วิจัยได้เขียนไว้ในบทที่ 4) หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำคำถามที่เตรียมมาถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาการรับรู้ จุดจำ และตีความของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังและเนื้อหาในการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจ่อมแก่น โดยผู้วิจัยได้เขียนบรรยายแยกตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม และสรุปผลที่ได้จากการวิจัยในประเด็นต่างๆ นี้

1. ลักษณะการเปิดรับการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น
2. การรับรู้ จุดจำและตีความของเด็กที่มีต่อเนื้อหาและตัวละครในการ์ตูนทางโทรทัศน์เรื่อง ชินจังจอมแก่น
3. การรับรู้ จุดจำและตีความของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ จุดจำและตีความของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง โดยแยกเปรียบเทียบตามตัวแปรทางเพศ อายุ และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

เด็กก่อนวัยเรียน

1. ลักษณะการเปิดรับการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น ของเด็กก่อนวัยเรียน

1.1 ข้อมูลประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนที่เข้าร่วมการสนทนาทั้งกลุ่ม 1 และ กลุ่ม 2 รวมทั้งหมด 20 คน มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 5 ปี (รายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนปรากฏตามตารางที่ 10)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ที่มาจากสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวประมาณ 30,000 – 50,000 บาทต่อเดือน ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว และทำงานเป็นพนักงานในบริษัทเอกชน รองลงมาคือทำอาชีพค้าขาย และอันดับสุดท้ายคือ ทำงานเป็นวิศวกร และ เป็นช่างฝีมือ เช่น รับทำเฟอร์นิเจอร์

สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่ำกว่า 7,000 บาทต่อเดือน ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาคือประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างในโรงงาน อันดับถัดมาคือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย และอันดับสุดท้ายคือผู้ปกครองที่เป็นช่างฝีมือ เช่น เป็นช่างทำแหวน (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนและลักษณะการดูการดูงานชินจังกอมแก่น

ชื่อ - นามสกุล	อายุ (ปี)	อาชีพของผู้ปกครอง	รายได้ของ ผู้ปกครอง (บาท : เดือน)	ลักษณะการดูการดูงาน ทางโทรทัศน์ชุด ชินจังกอมแก่น
กลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง - สูง (กลุ่มที่ 1)				
ดช. ปฐมพร พรหมเดช	5	บิดารับจ้างทำเฟอร์นิเจอร์ มารดาเป็นพนักงานบริษัท	15,000 - 30,000	ดูกับพี่ชาย
ดช. นันทศิลป์ สุ่มะภรณ์	5	บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว มารดาเปิดร้านเสริมสวย	> 50,000	ดูกับพี่น้อง
ดช. ภาณุ ทิพถาวรกุล	5	บิดาเป็นพนักงานบริษัทส่งเงินให้ทอด เป็นผู้เลี้ยงดู	30,000 - 50,000	ดูคนเดียว
ดช. วิษณุ ต่ายแจ้	5	บิดาเปิดร้านซ่อมรถ มารดาเป็นแม่บ้าน	30,000 - 50,000	ดูคนเดียว
ดช. ธนกฤษ เสงประเสริฐ	4	บิดามารดาเป็นพนักงานบริษัท	30,000 - 50,000	ดูกับบิดา
ดญ. อนุรักษ์รัตน์ รักทวี	5	บิดามารดาเป็นพนักงานบริษัท	30,000 - 50,000	ดูกับมารดา
ดญ. อนุชญา ไตรเรืองไพศาล	5	บิดามารดาเปิดร้านขายของในหมู่บ้าน	15,000 - 30,000	ดูกับมารดาและพี่ชาย
ดญ. กัลยาพร นรสิงห์	4	บิดาเป็นวิศวกร มารดาเป็นแม่บ้าน	30,000 - 50,000	ดูกับบิดา
ดญ. เกร็ววัลย์ โพธิ์สัตว์	5	บิดาทำธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง มารดาเป็นแม่บ้าน	30,000 - 50,000	ดูกับมารดา
ดญ. ทิพย์กมล น้ำคำ	4	บิดามารดาขายเครื่องใช้ไฟฟ้า	> 50,000	ดูกับมารดา
กลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ (กลุ่มที่ 2)				
ดช. พิริยะ อยู่ทอง	5	บิดามารดาเป็นพนักงานในโรงงาน	< 7,000	ดูคนเดียว
ดช. เสฏฐวุฒิ รักษาวงศ์	5	บิดามารดาเปิดร้านขายของ	7,000 - 15,000	ดูคนเดียว
ดช. ฤทธิพร บุตรนิสัย	5	บิดาขับรถสามล้อ	7,000 - 15,000	ดูคนเดียว
ดช. ศศิศ อินทร์ประเสริฐ	5	บิดามารดาเปิดร้านขายของ	7,000 - 15,000	ดูกับบิดา-มารดา
ดช. อนุรักษ์ มีพันธ์	5	บิดามารดาเป็นพนักงานในโรงงาน	< 7,000	ดูคนเดียว
ดญ. สิริพร ไชวประเสริฐกุล	5	ตาขับรถเมล์ ยายเย็บผ้าไหม	< 7,000	ดูกับยาย
ดญ. อนุรักษ์ิตา เสียงกระโทก	5	บิดาเป็นช่างทำแหวน	7,000 - 15,000	ดูกับมารดา
ดญ. วิจิตรา อินทร์เคน	5	บิดามารดาเป็นพนักงานในโรงงาน	< 7,000	ดูกับน้อง
ดญ. กรองทอง หงษ์ทอง	5	บิดาขับรถรับจ้าง	< 7,000	ดูกับมารดา
ดญ. สุรางคนา โพธิ์บำเพ็ญ	5	บิดาขับรถรับจ้าง มารดาเป็นแม่บ้าน	< 7,000	ดูกับมารดา

1.2 ลักษณะการเปิดรับการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียน

จากการสนทนากลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มที่ 1 และ 2 มีความชื่นชอบการ์ตูนชินจังจอมแก่นอย่างมาก โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่ติดตามดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์ทุกวัน มีเพียงกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มที่ 1 เพียง 1 รายเท่านั้น ที่ติดตามดูเป็นบางวัน การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีโอกาสได้ติดตามดูการ์ตูนส่วนหนึ่งมาจากความชื่นชอบในเนื้อหาที่สนุกสนานของการ์ตูน และส่วนหนึ่งมาจากเวลาที่นำมาฉายในช่วงเวลา 19.25 น. ก่อนข่าวภาคค่ำ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เด็กทุกคนได้กลับถึงบ้านเรียบร้อยแล้ว

ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอนุญาตให้เด็กได้ดูการ์ตูนชินจังจอมแก่น และผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างบางคนก็ชอบดูการ์ตูนชินจังด้วยเช่นกัน ด.ญ. ณัฐรัตน์ รักทวี จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 บอกกับผู้วิจัยว่า “แม่ไม่ได้ห้าม แม่ชอบ เวลาหนูดูอยู่นะ แม่ก็หัวเราะ ฮ่าๆ ปากกว้างเลย”

ลักษณะการดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง ส่วนใหญ่ดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์กับบิดามารดาคิดเป็นสัดส่วน 60% ดูกับพี่น้องคิดเป็นสัดส่วน 20% และดูคนเดียวคิดเป็นสัดส่วน 20% เท่ากัน

ส่วนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ ึ่งดูการ์ตูนชินจังทางโทรทัศน์เพียงคนเดียวคิดเป็นสัดส่วน 40% ึ่งดูกับบิดามารดาคิดเป็นสัดส่วน 40% ึ่งดูกับพี่น้อง 10% และดูโทรทัศน์กับญาติผู้ใหญ่ 10% (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 10)

โดยระหว่างที่นั่งดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นนั้น ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่เคยสอนหรือวิจารณ์การแสดงพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังให้กลุ่มตัวอย่างได้ฟัง แต่มีกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มที่ 1 จำนวน 2 ราย และผู้ปกครองจากกลุ่มตัวอย่างที่ 2 จำนวน 1 ราย ที่ตอบว่า “ผู้ปกครองเคยสอน แต่จำไม่ได้ว่าผู้ปกครองพูดอะไรบ้าง” ทำให้พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญของการนั่งดูโทรทัศน์กับเด็กๆ ส่วนหนึ่งเพราะการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง

ทำให้กลับบ้านเด็กไม่สามารถนั่งดูโทรทัศน์กับเด็กได้ และส่วนหนึ่งอาจมาจากความคิดของผู้ปกครองที่คิดว่าสิ่งที่การ์ตูนแสดงเป็นเพียงมุขตลกที่สร้างความสนุกสนานให้กับเด็กเท่านั้น

เมื่อผู้วิจัยถามถึง การติดตามซื้อหาหรือการครอบครองผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการ์ตูนซินจังจอมแก่น กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงส่วนใหญ่จะมีการซื้อวีดีโอซีดีการ์ตูนซินจังจอมแก่นเก็บไว้ และส่วนน้อยที่มีการซื้อตุ๊กตาและเทพเพลงการ์ตูนซินจัง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำไม่มีการซื้อหรือเช่าวีดีโอซีดีมาดู จะมีเพียงการซื้อตุ๊กตาซินจังเก็บไว้เท่านั้น และไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนคนใดซื้ออุปกรณ์เครื่องเขียนหรือติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนซินจัง ทั้งนี้เพราะเด็กก่อนวัยเรียนยังมีทักษะในการอ่านไม่มาก (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 การครอบครองผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการ์ตูนซินจังจอมแก่น
ที่มีวางจำหน่ายในปัจจุบัน ของเด็กก่อนวัยเรียน

ประเภทสินค้า	จำนวนเด็กที่มีผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการ์ตูนซินจังจอมแก่น (แบ่งตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว)		รวม	%
	ระดับปานกลาง-สูง	ระดับต่ำ		
วีดีโอ หรือวีดีโอซีดี	4	-	4	44%
ตุ๊กตา	1	3	4	44%
หนังสือการ์ตูน	-	-	-	-
เทพเพลง	1	-	1	12%
อุปกรณ์เครื่องเขียน	-	-	-	-
รวม	6	3	9	100%

สรุป

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนทั้งสองกลุ่มมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 5 ปี กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความชื่นชอบในการ์ตูนซินจังจอมแก่นและติดตามดูทางโทรทัศน์ทุกวันที่มีการฉาย แต่มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 5% เท่านั้นที่ติดตามดูเป็นบางวัน ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มจะ

อนุญาตให้ดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นได้ และผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างบางคนยังมีความชื่นชอบในการ์ตูนชินจังจอมแก่นและมานั่งดูกับกลุ่มตัวอย่างด้วย

ลักษณะการดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์นั้น กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่มีโอกาสได้ดูกับบิดามารดา แต่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงมีโอกาสได้นั่งดูกับบิดามารดามากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ยังมีสัดส่วนการนั่งดูคนเดียวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ด้วย

ในระหว่างที่ดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นนั้น ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้สอนหรือวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังให้กลุ่มตัวอย่างได้ฟัง แต่มีกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มที่ 1 จำนวน 20% และกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มที่ 2 เพียง 10% ที่บอกว่าผู้ปกครองเคยสอนหรือวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการ์ตูนชินจังจอมแก่นให้ฟัง แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญของการนั่งดูโทรทัศน์กับเด็กๆ ส่วนหนึ่งเพราะการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง และส่วนหนึ่งอาจมาจากความคิดของผู้ปกครองที่คิดว่าสิ่งที่การ์ตูนแสดงเป็นเพียงมุขตลกที่สร้างความสนุกสนานให้กับเด็กเท่านั้น

สำหรับการติดตามซื้อหรือการครอบครองสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการ์ตูนชินจังจอมแก่นนั้น กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 มีการซื้อและครอบครองสินค้าชินจังมากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 โดยเฉพาะสินค้าประเภทวิดีโอซีดี ทั้งนี้เป็นเพราะสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่เป็นข้อจำกัดในการซื้อสินค้า ซึ่งสินค้าประเภทนี้ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำอาจมองว่าเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยและไม่จำเป็น

2. การรับรู้ จดจำและตีความของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีต่อเนื้อหาและตัวละครในการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น

2.1 การรับรู้ จดจำและตีความเนื้อหาการ์ตูนชินจังจอมแก่น

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนทั้งจากกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 มีความชื่นชอบการ์ตูนชินจังจอมแก่นอย่างมาก สาเหตุที่ชอบเพราะเป็นการ์ตูนที่ตลก มีความสนุกสนาน ดูแล้วได้หัวเราะ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มตีความถึงเนื้อหาของการ์ตูนว่า “เป็นการ์ตูนตลก” และกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความเห็นตรงกันว่า การ์ตูนชินจังจอมแก่น เป็นการ์ตูนที่สมควรนำมาฉายให้เด็ก ๆ ได้ดู เพราะเนื้อหา มีความสนุกสนาน

ดช. ภาณุ ทิพถาวรภูกุล จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ให้เหตุผลว่า “ควรเอามาฉาย เพราะผมชอบ มันตลก” ส่วนดช. ณัฐพล มีพันธ์ จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ให้เหตุผลที่คล้ายคลึงกันว่า “ควรเอามาฉายเพราะมันตลก และให้เด็กรู้ว่า ความซนอยู่ในจิตใจเรา”

เมื่อผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างคู่วิดีโอการ์ตูนชินจังจอมแก่นที่ถูกคัดเลือกมาจำนวน 3 ตอน และถามถึงการรับรู้ จดจำและตีความเนื้อหาในเรื่อง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนทั้งสองกลุ่มสามารถจดจำเนื้อหาและบอกเล่าการดำเนินเรื่องในช่วงที่สำคัญๆ ได้ เช่น สามารถบอกได้ว่าเหตุการณ์ในตอนที่ได้ดูนั้นชินจังไปทำอะไร และเกิดขึ้นที่ไหน โดยกลุ่มตัวอย่างสามารถจดจำสถานที่และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในฉากสุดท้ายที่ดูได้ดีกว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในฉากแรกๆ แต่ยังไม่สามารถรับรู้และอธิบายเหตุผลของการเกิดเหตุการณ์นั้นๆ ได้ชัดเจนนัก

2.2 การรับรู้ จดจำ และตีความตัวละครในเรื่องชินจังจอมแก่น

เมื่อผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างดูภาพตัวละครแต่ละตัวและให้กลุ่มตัวอย่างบอกชื่อและลักษณะนิสัยของตัวละครเพื่อดูถึงลักษณะการรับรู้ จดจำ และตีความตัวละครในเรื่องชินจังจอมแก่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มรู้จักและจดจำตัวละครหลักและตัวละครรองในเรื่องได้เป็นอย่างดี และกลุ่มตัวอย่างทั้งสองยังสามารถบอกชื่อตัวละครบางตัวและบอกถึงสาเหตุที่ชอบตัวละครนั้นๆ ได้

ตัวละครที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มชื่นชอบมากที่สุด คือ “ชินจัง” คิดเป็นสัดส่วน 90% ของจำนวนคนทั้งหมด โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ให้เหตุผลที่ชอบตัวละคร “ชินจัง” ว่า

ชญ. ญัฐรัตน์ รักทวิ “หนูชอบชินจัง เพราะมันตลก ชินจังไม่เป็นเด็กดี แต่เป็นเด็กตลก” เมื่อผู้วิจัยถามว่า ชินจังไม่ดียังไง เธอตอบว่า “มันไม่ดี มันทะเล่่ง ชอบทำทะเล่่งให้กับพ่อแม่ดู”

ส่วนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ให้เหตุผลที่ชอบตัวละคร “ชินจัง” ว่า

ดช. ญัฐพล มีพันธ์ “ชอบชินจังเพราะมันตลก บางทีมันก็ทะเล่่ง”

ดช. ศศิศ อินทร์ประเสริฐ “ชอบเพราะมัน ตลกดี ทะเล่่งด้วย เกเร จีบสาวด้วย เสียงดังด้วย ดื้อด้วย” ดช. ศศิศ มีความชอบในการแสดงพฤติกรรมรูปแบบต่างๆ ของตัวการ์ตูนชินจัง ซึ่ง ดช.ศศิศ ระบุว่าสิ่งที่กล่าวมานั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แต่เขาก็ให้เหตุผลว่า “มันไม่ดี แต่มันตลก”

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คนนั้น มีกลุ่มตัวอย่างอยู่ 2 คนคิดเป็นสัดส่วน 10% ที่ตอบว่าชอบตัวละครตัวอื่นที่ไม่ใช่ชินจัง

ดช. วิษณุ ต่ายแจ้ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 มีความชื่นชอบในตัวละครที่ชื่อ “คาซาม่าคุง” เพื่อนร่วมชั้นเรียนของของชินจังที่มีนิสัยตรงกันข้ามกับชินจังอย่างมาก โดยดช.วิษณุ ให้เหตุผลว่า “ชอบคาซาม่าเพราะเขาใจดี”

ส่วน ดช. พิริยะ อยู่ทอง กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 บอกว่า “ชอบชิโร่” และยังตั้งชื่อสุนัขที่ตนเลี้ยงไว้ว่า “ชิโร่” ด้วยเช่นกัน โดยบอกถึงสาเหตุว่า “มันมีสีขาเหมือนเจ้าชิโร่”

สำหรับตัวละครในเรื่องตัวอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ จุดจำและตีความ พฤติกรรมและอุปนิสัยของตัวละครได้ และสามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครนั้นๆ กับชินจังได้ แต่ไม่สามารถจดจำชื่อภาษาญี่ปุ่นของตัวละครบางตัวได้ ยกตัวอย่างเช่น

คุณครูโยชิ นาง่า คุณครูประจำชั้นห้องทานตะวันห้องเรียนของชินจัง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่สามารถจำชื่อภาษาญี่ปุ่นได้ แต่สามารถจดจำและอธิบายได้ว่า “เป็นคุณครูของชินจัง มีนิสัยดีแต่ชอบโมโหชินจัง” กลุ่มตัวอย่างยังสามารถรับรู้ถึงสาเหตุที่คุณครูโยชิ นาง่าชอบโมโห ชินจังได้ว่า “เพราะชินจังดี๊อ ชินจังไม่เชื่อฟังครู”

คุณครูมัดดี ซากะ คุณครูประจำชั้นห้องกุหลาบ กลุ่มตัวอย่างบอกได้แต่เพียงว่า “เป็นคุณครู” แต่ไม่สามารถจำได้ว่าเป็นคุณครูประจำชั้นห้องอะไรและเมื่อถามถึงลักษณะนิสัยของคุณครูมัดดี ซากะ กลุ่มตัวอย่างตอบว่า “เป็นคนใจร้าย” แต่บางคนก็บอกว่า “เป็นคนใจดี”

คาซาม่าคุง กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถจำชื่อได้ แต่จะบอกว่า “เป็นเพื่อนชินจัง นิสัยดี เก่งทุกเรื่อง” บางคนก็ว่า “คาซาม่าใจดี” กลุ่มตัวอย่างบางคนยังบอกนิสัยของคาซาม่าเพิ่มเติมว่า “ซี้เก๊ก” แต่บางคนก็บอกว่า “ไม่ซี้เก๊ก”

มาซาโอะคุง กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถจำชื่อได้เช่นกัน แต่จะบอกว่า “เป็นเพื่อนของชินจังตัวที่มันกั๊วๆ หนอย” บางคนสามารถจำชื่อได้บ้างแต่ก็ตอบไม่ถูก “ชื่อว่าโอสุโอะไซหรือป่าว” กลุ่มตัวอย่างบอกถึงนิสัยของมาซาโอะว่า “เป็นเด็กชอบร้องไห้ ซี้ซลาด” “เป็นเด็กนิสัยดีแต่ซี้แง ชินจังชอบจกขนมเพื่อนคนนี้” (จก ในที่นี้หมายถึง แย่งหรือขโมยของ เป็นภาษาที่เด็กเล็กและเด็กวัยรุ่นนิยมใช้พูดกัน)

คาวามูระคุง เด็กห้องกุหลาบคู่แข่งของชินจัง กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถจำชื่อได้ แต่บอกว่า “เป็นเด็กเกเร” พอลถามว่าเป็นเพื่อนของชินจังไซหรือไม่ บางคนตอบ “ไม่ใช่เพื่อน” บางคนก็บอกว่า “เป็นเพื่อนแต่อยู่อีกห้องหนึ่ง”

ฮิโรชิ พ่อของชินจัง กลุ่มตัวอย่างจำได้ว่าเป็น “พ่อของชินจัง” แต่ไม่สามารถจำชื่อภาษาญี่ปุ่นได้ และกลุ่มตัวอย่างยังบอกถึงลักษณะนิสัยของฮิโรชิว่า “นิสัยเลว ชอบกินเหล้าแล้วเมา ชอบเจ้าชู้ ชอบจับผู้หญิงด้วย” บางคนยังบอกอีกว่า “ชินจังนิสัยเหมือนพ่อ”

มิซาเอะ หรือแม่ของชินจัง กลุ่มตัวอย่างสามารถจำชื่อภาษาญี่ปุ่นได้ว่า “มิซาเอะ” และสามารถ บอกได้ว่า “เป็นคุณแม่ของชินจัง มีนิสัยดี แต่ก็ดูเหมือนกัน” เมื่อผู้วิจัยถามว่าดูเหมือนคุณแม่ของตนไหม กลุ่มตัวอย่างบางคนก็ตอบ “ไม่เหมือน” บางคนก็ว่า “เหมือน” ดญ. วิจิตรา อินทร์เคน จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ตอบว่าแม่ของชินจังดูเหมือนแม่ของตน และได้บอกเล่าความดีของแม่ให้ผู้วิจัยฟังว่า “บางทีแม่หนูดีหนูลยเลย (ดีแรงมาก) เจ็บมาก”

ชิโร่ สุนัขที่ชินจังเลี้ยงไว้ กลุ่มตัวอย่างสามารถบอกชื่อได้ทันทีว่าเป็น “ชิโร่” และอธิบายว่า “เป็นสุนัขของชินจัง น่ารัก มีสีขาว” และกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 2 ยังบอกเพิ่มเติมด้วยว่า “ที่บ้านของปอนด์ (ดช. พิริยะ อยู่ทอง) มีชิโร่ด้วย”

จากข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มข้างต้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถจดจำชื่อตัวละครที่เป็นภาษาญี่ปุ่นได้เพียง 3 ตัว คือ ชื่อของชินจัง ชิโร่ และมิซาเอะ (แม่ของชินจัง) การที่กลุ่มตัวอย่างสามารถจดจำชื่อตัวละครทั้ง 3 ตัวนี้ได้ นั้น เพราะ “ชินจัง” เป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่อง เด็กๆ ต้องพบเห็นอยู่เสมอ รวมทั้งผู้แต่งได้นำชื่อชินจังมาเป็นชื่อเรื่องด้วยทำให้จดจำได้ง่าย ส่วน “ชิโร่” เป็นตัวละครในเรื่องเพียงตัวเดียวที่เป็นสัตว์เลี้ยง รวมทั้งชิโร่เป็นสุนัขที่มีความน่ารักและน่าสงสารอยู่ในตัวเด็กๆ จึงชื่นชอบและนำมาตั้งชื่อให้กับสัตว์เลี้ยงของตนในชีวิตจริงด้วย สำหรับ “มิซาเอะ” เป็นชื่อแม่ของชินจัง ซึ่งชินจังมักเรียกแม่ของตนว่า มิซาเอะ อยู่บ่อยๆ ด้วยเหตุนี้เด็กเล็กที่ติดตามดูการ์ตูนชินจังจนแก่จนจึงสามารถจดจำชื่อตัวละครเหล่านี้ได้โดยง่าย

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างบางคนสามารถรับรู้ภาพการแสดงพฤติกรรมและบุคลิกของตัวละครและนำมาตีความเปรียบเทียบกับลักษณะการแสดงออกของตัวละครนั้นๆ กับสภาพความเป็นจริงในชีวิตประจำวันของตนที่ได้ประสบมาอีกด้วย ดังที่ ดญ. วิจิตรา อินทร์เคน พุดเปรียบเทียบความดีของแม่ชินจังกับแม่ของตนเอง และ ดช. พิริยะ อยู่ทอง พุดเปรียบเทียบสุนัขของตนที่มีสีขาวเหมือนชิโร่ จึงนำชื่อ “ชิโร่” มาตั้งชื่อเป็นชื่อสุนัขของตนเอง

สรุป

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้ จดจำและตีความในเรื่องและตัวละครในเรื่องชินจังจนแก่จนคล้ายคลึงกัน เมื่อให้กลุ่มตัวอย่างดูวิดีโอที่ถูกคัดเลือกนำมาฉายจำนวน 3 ตอน กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนสามารถจดจำเนื้อหาและบอกเล่า

การดำเนินเรื่องในช่วงที่สำคัญๆ ได้ โดยเฉพาะจดจำสถานที่และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในฉากสุดท้ายที่ดูได้ดีกว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในฉากแรกๆ แต่ไม่สามารถอธิบายสาเหตุของการเกิดเหตุการณ์นั้นๆ ได้

กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีการตีความการตัดสินใจจนมั่นใจว่า เป็นการตัดสินใจ และสามารถรับรู้ จดจำและตีความตัวละครในเรื่องจนมั่นใจได้ โดยเฉพาะตัวละครหลักและตัวละครรอง และสามารถบอกถึงลักษณะนิสัยของตัวละครแต่ละตัวได้ แต่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มยังไม่สามารถจดจำชื่อภาษาญี่ปุ่นของตัวละครบางตัวได้ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มยังมีการตีความลักษณะนิสัยและรูปลักษณ์ของตัวละครกับบุคคลในชีวิตจริงที่กลุ่มตัวอย่างได้สัมผัสมาด้วย

3. การรับรู้ จดจำและตีความของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง

จากการสนทนากลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังที่กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้และจดจำได้จากวีดิโอที่ฉายให้ดูเป็นตัวอย่างจำนวน 3 ตอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้และจดจำพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังได้ และสามารถจดจำฉากที่เกิดพฤติกรรมนั้นๆ ได้ รวมทั้งตีความแยกแยะเป็นพฤติกรรมที่ดีและไม่ดีได้ แต่ยังไม่สามารถตีความเพื่ออธิบายความหมายของบางพฤติกรรมได้ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังสามารถบอกพฤติกรรมด้านอื่นๆ ของชินจังจากประสบการณ์ที่เคยได้รับรู้จากการดูการ์ตูนชินจังทางโทรทัศน์

โดยตัวอย่างการ์ตูนชินจังจนมั่นใจทั้ง 3 ตอนนั้น จะปรากฏพฤติกรรมของชินจังตามที่ผู้วิจัยได้ค้นพบ ดังนี้ (สำหรับเรื่องย่อโดยละเอียดของทั้ง 3 ตอนได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 4)

ตอนไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน

ชินจังและเพื่อนๆ ต้องไปเข้าค่ายพักแรมที่โรงเรียน แต่ชินจังก็เข้าไปสร้างวุ่นวายให้กับคุณครูและเพื่อนๆ ต้องได้รับความเดือดร้อน ตั้งแต่หนีไปปีนกำแพงรั้วข้างโรงเรียนเพื่อดู หน้ากากแอ็คชั่น ไปเล่นในห้องอาบน้ำรวมจนเพื่อนๆ พากันจมน้ำ เดือดร้อนให้คุณครูโยชิ นาง่าต้องปวดหัวกับความซุกซนของชินจังอีกครั้ง

ตารางที่ 12 พฤติกรรมของตัวการ์ตูนซินจังที่ผู้วิจัยค้นพบจากตอนไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน

พฤติกรรมของซินจังที่ผู้วิจัยพบ	ฉากที่พบพฤติกรรม
พูดตำหนิแม่	- ซินจังจะนำหุ่นยนต์และสมุดธนาคารติดตัวไปที่โรงเรียนด้วย แต่แม่ไม่อนุญาตให้นำของไร้สาระไป ซินจังก็ตำหนิแม่ว่า "เอาแต่ใจตัวเอง" - คาสาม่าออกมาเรียกซินจังให้เข้าไปดูภาพยนตร์ตามที่คุณครูสั่งไว้ แต่ซินจังกลับพูดไล่ให้คาสาม่ากลับไปดูภาพยนตร์คนเดียวไม่ต้องมาสนใจตน
คิดแก้ปัญหาไม่เหมือนคนทั่วไป	- ซินจังเตรียมกางเกงในไป 3 ตัว เพราะเผื่อตนเองฉีรดที่นอน
ตีความหมายคำพูดผิดและนำไปปฏิบัติผิดๆ	- คุณครูโยชิ นางาบอกนักเรียนว่าวันนี้จะกลับบ้านไม่ได้ เพราะเป็นวันเข้าค่ายพักแรมที่โรงเรียน แต่ซินจังกลับฟังไม่เข้าใจเก็บกระเป๋าและเตรียมเดินออกจากห้อง จนคุณครูต้องร้องห้าม
ทะเล้ง	- แอบดูกางเกงในแม่ขณะที่แม่กำลังก้มตัวปลุกซินจังให้ลุกจากที่นอน - อวดอวยวะเพศและสายให้คุณครูดู พร้อมพูด "คุณข้าง"
ดีอริ้น ซุกซน ไม่เชื่อฟังคุณครู	- คุณครูสั่งให้นักเรียนไปดูภาพยนตร์ในห้องประชุม แต่ซินจังกลับแอบป็นรั้วข้างโรงเรียนเพื่อไปดูหน้ากากอैंคชั่น - ซินจังแอบไปเล่นเก้าอี้หวดตัวของผู้ใหญ่จนคุณครูต้องรีบห้าม
พูดผิด	- ซินจังพูดคำว่า โฮมซิค เป็น โฮมกิก พูดคำว่ามะชาจ (massage) ที่แปลว่านวด เป็น เมสเซจ (message) ที่แปลว่า ข้อมูล
ซี้เกียจและซี้ลื้ม	- แม่มาปลุกซินจังให้ลุกจากที่นอนแต่ซินจังก็ทำท่าทางซี้เกียจลุก - ซินจังลื้มว่าวันนี้เป็นวันไปเข้าค่ายที่โรงเรียนและต้องให้แม่มาเตือน
เลียนแบบ	- ซินจังพูดและทำท่าทางเลียนแบบแม่ในขณะที่กำลังจะเดินไปภูหลังให้คาสาม่า โดยพูดว่า "คุณคะฉันจะภูหลังให้" ซึ่งเป็นคำพูดที่แม่ใช้พูดกับพ่อของซินจัง
มีความคิดสร้างสรรค์	- ซินจังคิดวิธีเล่นน้ำวน โดยใช้การดำน้ำลงไปใต้น้ำ และทำหมอนตัวไปมา จนทำให้เพื่อนๆ ที่เห็นรู้สึกน่าสนุกและพากันมาเล่นตามแบบซินจัง
แก้งเพื่อน	- ซินจังเข้าไปภูหลังให้คาสาม่าแต่คาสาม่าไม่ยอมจนซินจังทำถ้งน้ำหล่นใส่หัวคาสาม่าจนคาสาม่าร้องไห้ - ซินจังแก้งซี้ลงไปในอ่างอาบน้ำ ทำให้คาสาม่าและมาซาโอะตกใจ - เล่นดำน้ำวนกับเพื่อนๆ จนกลายเป็นน้ำวนขนาดใหญ่ทำให้เด็กๆ พากันตกใจกลัวและร้องไห้

ตอน คีนั่นนอนพักแรมที่โรงเรียน

เป็นตอนต่อจากตอนไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน ชินจ้งเข้ามาทักความวุ่นวายอีกครั้ง คราวนี้ ชินจ้งทักความวุ่นวายในห้องนอนทำให้คาซาม่าคังไม่พอใจ แต่ชินจ้งก็แสดงความมีน้ำใจพามาซาโอะไปเข้าห้องน้ำกลางดึกเพราะมาซาโอะกลัวผี แล้วชินจ้งก็เผลอหลับอยู่หลังประตูห้องน้ำที่มาซาโอะเข้า พอมามาซาโอะเปิดประตูออกมาก็มองไม่เห็นชินจ้งและคิดว่าชินจ้งหายตัวไป สุดท้ายทั้งคุณครูและเพื่อนๆ ก็ไม่ได้นอนเพราะต้องตามหาชินจ้งกันยกใหญ่

ตารางที่ 13 พฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจ้งที่ผู้วิจัยค้นพบจากตอน คีนั่นนอนพักแรมที่โรงเรียน

พฤติกรรมของชินจ้งที่ผู้วิจัยพบ	ฉากที่พบพฤติกรรม
แก๊งเพื่อน	- ชินจ้งแก๊งคาซาม่า โดยเข้าไปยุ่งกับที่นอนของคาซาม่าที่จัดไว้อย่างเรียบร้อยให้ยุ่งเหยิงและคาซาม่าต้องจัดใหม่
ดีอีวัน ซุกซน เอาแต่ใจตนเอง สร้างความวุ่นวาย	- ชินจ้งนอนไม่หลับเลยชวนคาซาม่าไปเล่น แต่คาซาม่าไม่เล่นด้วย ชินจ้งเลยแก๊งเอาหมอนโยน แต่ไปโดนหัวคุณครูที่นอนหลับอยู่แทน - ชินจ้งเข้าไปแอบหลับในห้องน้ำโดยไม่ได้ตั้งใจ แต่ก็ทำให้เพื่อนๆ และคุณครูตามหากันให้วุ่นวาย
ไม่ยอมรับผิด	- ชินจ้งไม่ยอมรับผิดว่าตนเองเป็นต้นเหตุทำให้คาซาม่าโมโห - เมื่อชินจ้งขำงมอมอนไปถูกคุณครู แต่พอคุณครูถามว่าใครทำชินจ้งกลับไม่ยอมรับผิดและตอบเสียงไปว่าเป็นหมอนของคาซาม่าคัง
ช่วยเหลือเพื่อน	- ชินจ้งพามาซาโอะคังไปเข้าห้องน้ำ
กล้าหาญ	- ชินจ้งไม่กลัวผี เลยยู่ให้คุณครูใหญ่เล่าเรื่องผีให้ฟัง และกล้าพามาซาโอะไปเข้าห้องน้ำในตอนดึกๆ

ตอน ไปห้องสมุดต้องเงียบ

แม่พาชินจังไปเข้าห้องสมุดชุมชน และชินจังก็เข้าไปส่งเสียงดังและก่อความวุ่นวายในห้องสมุดเดือดร้อนให้แม่และบรรณารักษ์ต้องปวดหัวกับความซุกซนของชินจังไปตามๆกัน

ตารางที่ 14 พฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังที่ผู้วิจัยค้นพบจากตอน ไปห้องสมุดต้องเงียบ

พฤติกรรมของชินจังที่ผู้วิจัยพบ	จากที่พบพฤติกรรม
พูดตำหนิแม่	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อแม่ไม่ยอมอ่านหนังสือให้ชินจังฟัง ชินจังก็ตำหนิแม่ว่า “ในฐานะที่เป็นแม่ไม่รู้สักบ้างเลยหรือว่าทำแบบขอไปที” - แม่อธิบายคำว่าห้องสมุดให้ชินจังฟัง แต่ชินจังก็เถียงและยังตำหนิแม่ว่าเป็นคนแก่ที่พูดไม่รู้เรื่อง
ตีความหมายคำพูดผิด	<ul style="list-style-type: none"> - ชินจังเข้าใจว่าที่แม่จะพาไปห้องสมุด เป็นการพาไปทานขนมและจิบน้ำชาในร้านอาหาร
ซุกซนเอาแต่ใจตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> - ชินจังไปส่งเสียงดังในห้องสมุดทำให้แม่และบรรณารักษ์ห้องสมุดเดือดร้อนและโมโหชินจังมาก - รื้อหนังสือออกมาแล้วไม่ยอมเก็บให้เข้าที่ ทำให้แม่โดนบรรณารักษ์ว่า
พูดตรงไปตรงมา	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อแม่ให้ชินจังพูดในสิ่งที่อยากพูดออกมา ชินจังก็พูดออกมาดังๆ กลางถนนว่า “วันนี้แม่ผมอึไม่ออก”
ทำท่าทางเจ้าชู้พูดจาจีบผู้หญิง	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อชินจังเห็นบรรณารักษ์สาวสวยก็รีบเข้าไปพูดจีบ และยังคงจะทำท่าจะยืมบรรณารักษ์กลับบ้านไปด้วย เหมือนที่แม่ยืมหนังสือกลับบ้าน

3.1 พฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังที่กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ จดจำและตีความได้จากวีดิโอที่ฉายให้คุณเป็นตัวอย่างจำนวน 3 ตอน

จากตัวอย่างการ์ตูนชินจังจอมแก่นทั้ง 3 ตอน กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ จดจำและตีความพฤติกรรมของชินจังได้ ดังนี้

ตอน ไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน

พฤติกรรมของชินจังที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้	การตีความการแสดงพฤติกรรม	ฉากที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้	
		กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง)	กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ)
แกล้งเพื่อนและคุณครู	พฤติกรรมที่ไม่ดี	- เล่นให้น้ำเป็นหมุนๆ แล้วทำให้เพื่อนร้องไห้ - หั่นกันให้คุณครู - แอบปัสสาวะในอ่างน้ำ	ทำน้ำวนๆ ให้ห้องน้ำ จนเพื่อนร้องไห้
ทะเล้ง	พฤติกรรมที่ไม่ดี	อวดอวัยวะเพศและก้น	อวดอวัยวะเพศและก้นให้คุณครูและเพื่อนๆ ดู

ตอน คีนั่นนอนพักแรมที่โรงเรียน

พฤติกรรมของชินจังที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้	การตีความการแสดงพฤติกรรม	ฉากที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้	
		กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง)	กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ)
แกล้งเพื่อนและคุณครู	พฤติกรรมที่ไม่ดี	- โยนหมอนใส่เพื่อนและใส่คุณครู	- โยนหมอนใส่เพื่อนและใส่คุณครู - แกล้งคาซามาตอนที่กำลังปู้ที่นอน - แอบหลบไปนอนในห้องน้ำ
ดี	พฤติกรรมที่ไม่ดี	-	ชินจังไม่อยู่บ้านพ่อแม่ดีใจ เพราะชินจังดีกับพ่อแม่
ช่วยเหลือเพื่อน	พฤติกรรมที่ดี	พาเพื่อนไปเข้าห้องน้ำ	พาเพื่อนไปเข้าห้องน้ำ

ตอน ไปห้องสมุดต้องเงียบ

พฤติกรรมของ ชินจังที่กลุ่ม ตัวอย่างรับรู้ และจดจำได้	การตีความการ แสดงพฤติกรรม	ฉากที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้	
		กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของ ครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง)	กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของ ครอบครัวในระดับต่ำ)
ทำเสียงดัง	พฤติกรรมที่ไม่ดี	ไปเป่าแตรเสียงดังในห้อง สมุด	ไปบีบแตร ไปเป่าปี่เสียงดัง ในห้องสมุด
ดีใจ ชุกซน	พฤติกรรมที่ไม่ดี	- วิ่งไล่กับแม่ทำให้แม่ถูกดุ - โดนแม่ตีที่จะยืมผู้หญิงไปที่ บ้าน	- วิ่งหนีแม่
เจ้าชู้	พฤติกรรมที่ไม่ดี	จีบผู้หญิง จะยืมผู้หญิงไปที่ บ้าน	จีบผู้หญิง ดึงผมผู้หญิง จะ พาไปที่บ้านด้วย
ขี้เกียจ	พฤติกรรมที่ไม่ดี	อ่านหนังสือแล้วไม่ยอมเก็บ	อ่านหนังสือแล้วไม่ยอม เก็บหนังสือ

จากตารางข้างต้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้และจดจำพฤติกรรมของตัว
การ์ตูนชินจังที่ได้ดูจากวีดีโอจำนวน 3 ตอนได้ทั้งหมด 7 พฤติกรรม โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 รับรู้
พฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ 2 เพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้และจดจำพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้คล้ายคลึงกัน และกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
ยังสามารถตีความหมายพฤติกรรมได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ดีหรือไม่ดีได้

อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มยังไม่สามารถรับรู้และจดจำบางพฤติกรรม
ของชินจังที่ปรากฏอยู่ในตัวอย่างทั้ง 3 ตอนได้ โดยพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถรับรู้และ
จดจำ ได้แก่ การพูดตำหนิผู้อื่น การคิดแก้ปัญหาไม่เหมือนคนทั่วไป ตีความหมายคำพูดและนำไป
ปฏิบัติผิดๆ การแสดงท่าทางเลียนแบบผู้อื่น การพูดผิด มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่ยอมรับผิดชอบ
กล่าวหาญ พูดตรงไปตรงมา

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างยังไม่สามารถรับรู้และจดจำในบางพฤติกรรมของตัวการ์ตูน ชินจังจากตัวอย่างเนื้อหาที่ได้ดูทั้ง 3 ตอนได้นั้น ส่วนหนึ่งเพราะเด็กก่อนวัยเรียนยังมีการรับรู้ การจดจำและการตีความหมายภาพที่ปรากฏได้ในวงจำกัด คือ มีการจดจำในระยะสั้น ๆ ดังนั้น พฤติกรรมที่ปรากฏอยู่ในช่วงแรกๆ กลุ่มตัวอย่างจะจำไม่ค่อยได้ และบางฉากที่ต้องใช้การสังเกต และการตีความอย่างสลับซับซ้อน กลุ่มตัวอย่างก็จะไม่สามารถตีความได้ เพราะยังขาดทักษะและประสบการณ์ในการทำความเข้าใจกับพฤติกรรมนั้นๆ ทั้งนี้ พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ และจดจำได้นั้นส่วนใหญ่จะเป็นพฤติกรรมที่แฝงไปกับมุขตลกของการ์ตูน กลุ่มตัวอย่างจะแสดงอาการหัวเราะชอบใจขณะที่ได้ดูพฤติกรรมนั้นๆ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างจดจำพฤติกรรมนั้นๆ ได้โดยง่าย

3.2 พฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังในด้านอื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ จดจำและตีความได้จากประสบการณ์ที่เคยดูการ์ตูนชินจัง

นอกเหนือจากพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างก่อนวัยเรียนสามารถรับรู้ จดจำ และตีความได้จากวิดีโอที่ฉายให้ดูเป็นตัวอย่างทั้ง 3 ตอนแล้ว จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างถึง พฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังในด้านต่างๆ ที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้จากที่เคยดูการ์ตูนชินจังมาทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างก็สามารถให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังในด้านอื่นๆ เพิ่มเติมอีกด้วยดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 รับรู้และจดจำถึงพฤติกรรมของชินจังในด้านอื่นๆ
เพิ่มเติมได้ว่า

- ชินจังทะเล้ง

ดร. อนุชญา ไตรเรืองไพศาล “ชินจังมันทะเล้ง เปิดกระโปรงผู้หญิง ถอดกางเกงในเพื่อนด้วย”

ดร.ธนภุช เสงประเสริฐ “ชินจังทะเล้งชอบเอาตุตมาให้คนอื่นดู” และ ดร.ณัฐรัตน์ รักทวี ได้พูดอธิบายพฤติกรรมนี้ของชินจังว่า “ชินจังมันเปิดตุตแล้วกระดึ๊กๆ” พร้อมทำท่าส่ายก้นเหมือนกับชินจังให้ผู้วิจัยดู

- ชินจังชอบเลียนแบบพ่อ และเป็นคนร่าเริง

ดญ. ณัฐรัตน์ ยังพูดถึงพฤติกรรมของชินจังในด้านอื่นๆ ด้วยว่า “ชินจังเลียนแบบพ่อ ชอบไปจีบสาว ทะลึ่งชอบโชว์อวัยวะเพศ” เมื่อผู้วิจัยถามว่าชินจังเป็นคนสนุกสนานร่าเริงหรือไม่ เธอตอบว่า “ชินจังร่าเริง ร่าเริงแปลว่าชินจังมีอารมณ์ดี”

- ชินจังคือ ชุกซน ชอบตำหนิแม่

ดญ. กัลยาพร นรสิงห์ “ชินจังชอบว่าแม่ แต่หนูไม่เคยว่าแม่ หนูว่าชินจังคือกับแม่มากที่สุด”

ดญ. เกรือวัลย์ โพธิ์สัตว์ “ชินจังชุกซน เป็นนิสัยไม่ดี” “ชินจังแกล้งเพื่อน แต่หนูไม่เคยทำเพื่อน”

- ชินจังแกล้งเพื่อน และยังชอบเล่นชุดชั้นในของแม่

ดช. ปฐมพร พรหมเดช “ชินจังซนดี ชอบเอาเสื้อในแม่มาเล่นเป็นซาลาเปา แล้วก็เอากางเกงในของแม่มาคลุมหัว ชินจังเล่นของเล่นแล้วก็ไม่เก็บ”

กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 2 รับรู้และจดจำพฤติกรรมของชินจังในด้านต่างๆ ได้ว่า

- ชินจังคือ ชอบแกล้งเพื่อน

ดญ. สุรางคณา โพธิ์บำเพ็ญ “ชินจังนิสัยไม่ดีเพราะคือกับแม่”

ดญ. กรองทอง หงษ์ทอง “ชินจังชอบแกล้งเพื่อน แล้วก็คือ”

- ชินจังชอบหลอกเพื่อน อ่านหนังสือแล้วไม่เก็บ เป็นคนตลก

ดช. นันทศิลป์ ฐิมะภรณ์ “ชินจังมีทั้งดีและไม่ดี ไม่ดีคือ ชอบแกล้งเพื่อน ชอบล้อเพื่อน ชอบหลอกเพื่อน ชอบแกล้งครู ชอบอ่านหนังสือแล้วไม่เก็บ ทะลึ่ง เจ้าชู้ ที่ดีก็ตลก”

- ชินจังทะลึ่ง เจ้าชู้ แต่เป็นคนกล้าหาญไม่กลัวคนอื่น

ดช. เสฏฐวุฒิ รักชาวงศ์ “ชินจังทะลึ่ง ชอบโชว์อวัยวะเพศ โชว์กันด้วย” เมื่อผู้วิจัยถามว่าชินจังเป็นเด็กกล้าหาญไหม ดช. เสฏฐวุฒิ บอกว่า “ชินจังกล้าหาญตรงที่ไม่กลัวคนอื่น”

ดช. ณัฐพล มีพันธ์ “ชินจังมีนิสัย คือ ทะลึ่ง จีบสาว คือ ส่งเสียงดัง ต่ำแม่ ชน โชว์อวัยวะเพศ”

- ชินจังชอบเถียงพ่อแม่

ดญ. สิริพร ไชวประเสริฐกุล "ชินจังเถียงพ่อแม่ เป็นนิสัยที่ไม่ดี แต่หนูไม่เถียงพ่อแม่ เพราะเดี๋ยวจะโดนตี"

โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มจะรับรู้และจดจำพฤติกรรมในด้านที่ไม่ดีของตัวการ์ตูนชินจังได้มากกว่าพฤติกรรมที่ดี โดยเฉพาะพฤติกรรมทะเล้ง เจ้าชู้ แก๊งเพื่อน เถียงพ่อแม่ ตำหนิแม่ ตีกับพ่อแม่ ทำให้กลุ่มตัวอย่างตีความได้ว่า ชินจังเป็นเด็กที่มีนิสัยไม่ดี เพราะแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มยังมีความคิดว่า ตนเองจะไม่ทำพฤติกรรมเหมือนกับชินจังเพราะอาจจะถูกลงโทษได้

3.3 การตีความหมายพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง

เมื่อผู้วิจัยถามกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มว่า เคยทำตามหรือเลียนแบบชินจังหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างทุกคนตอบเหมือนกันว่า "ไม่เคยเลียนแบบชินจัง" และไม่มีกลุ่มตัวอย่างคนใดคิดว่าพฤติกรรมที่ตนแสดงออกนั้นเป็นการเลียนแบบตัวการ์ตูนชินจัง แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่าพฤติกรรมที่ชินจังแสดงออกมาเป็นสิ่งที่ไม่ดี เลยทำให้ไม่มีกลุ่มตัวอย่างคนใดอยากเป็นเหมือนชินจัง และไม่อยากเลียนแบบชินจังเพราะจะทำให้ถูกมองว่าเป็น "เด็กไม่ดี" และอาจทำให้ถูกลงโทษจากผู้ปกครองหรือคุณครูได้ แต่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถรับรู้พฤติกรรมของชินจังในด้านต่างๆ และนำมาตีความเปรียบเทียบพฤติกรรมนั้นกับเพื่อนๆ ในห้องเรียน โดยเฉพาะเพื่อนที่เป็นเด็กผู้ชาย ยกตัวอย่างเช่น

ดญ. ณัฐรัตน์ รักทวี จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 บอกว่า "คนอยู่ในห้องเพื่อนหนูชอบโชว์วัยวะเพศให้ผู้หญิงดู เขาชื่อมานพ แต่ตอนนี้ลาออกไปแล้ว"

ดช. ภาณุ ทิพถาวรกุล ก็เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า "ที่ห้องมีคนเหมือนชินจังเยอะ มีคนที่ชื่อแก้วมันตลก มันชอบต่อยเพื่อนด้วย" "แก้วเหมือนชินจังตรงที่ชอบแก๊งเพื่อนเหมือนกัน"

ส่วนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 จะเปรียบเทียบชินจังกับ ดช.ฤทธิพร บุตรนิศย์ (ป๊อก) โดยให้เหตุผลว่า “ป๊อกชอบแก้มเพื่อน และชอบเปิดก้นเหมือนชินจัง” แต่ ดช.ฤทธิพร ก็รับค่าน ขึ้นมาว่า “ผมไม่ทะเล้งเหมือนชินจัง”

เมื่อผู้วิจัยถามกลุ่มตัวอย่างทั้งสองว่า แล้วมีผู้หญิงคนไหนมีพฤติกรรมเหมือน ชินจังบ้าง กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิงจะตอบว่า ผู้หญิงจะไม่ทะเล้งเหมือนกับชินจัง ดญ. สุรางคณา โพร้บ่าเพ็ญ จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 อธิบายว่า ตนไม่ทะเล้งเพราะไม่เคยแสดงก้นหรืออวัยวะเพศ ให้คนอื่นดู “หนูไม่เคยโชว์ เพราะเวลาอาบน้ำหนูใส่ผ้าถุง”

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนมีข้อจำกัดในเรื่องการตีความหมายคำพูดที่เป็นสัญลักษณ์ของการ์ตูน เนื่องจากยังไม่สามารถเข้าใจและไม่สามารถตีความหมายได้ถูกต้อง ยกตัวอย่างเช่น คำว่า “ข้างน้อย” ในการ์ตูนชินจังจอมแก่น หมายถึงอวัยวะเพศเพศชายที่ชินจังชอบใช้เรียกแทนอวัยวะเพศของตนเอง เมื่อผู้วิจัยถามกลุ่มตัวอย่างว่า ชินจังเรียกอวัยวะเพศของตนเองว่าอะไร กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่สามารถตอบได้ และเมื่อผู้วิจัยถามว่า “ข้างน้อย” ในเรื่องชินจังหมายถึงอะไร กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มก็ไม่สามารถตอบคำถามได้ถูกเช่นกัน

จากการจัดสนทนากลุ่มในงานวิจัยครั้งนี้ สิ่งหนึ่งที่น่าสนใจคือ การแสดงปฏิกิริยาของกลุ่มตัวอย่างระหว่างที่นั่งดูวิดีโอการ์ตูนชินจังจอมแก่นที่ผู้วิจัยนำมาฉายให้ดูเป็นตัวอย่าง 3 ตอน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนจะตั้งใจดูการ์ตูนเป็นอย่างมาก และกลุ่มตัวอย่างบางคนยังเรียกร้องว่าอยากดูอีกหลายๆ รอบ เมื่อถึงฉากที่ชินจังมีการแสดงพฤติกรรมทะเล้ง หรืออวดอวัยวะเพศ หรือฉากที่ตัวละครกำลังได้รับความเดือดร้อนที่เกิดจากความซุกซนของชินจัง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มจะหัวเราะชอบใจในฉากเหล่านั้น ยกตัวอย่างเช่น

ตอนไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน เมื่อถึงฉากที่ชินจังถอดเสื้อผ้าจนเปลือยกาย ล่อนจ้อนนั้น กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจะมีปฏิกิริยาเหมือนกันคือ “หัวเราะ” และกลุ่มตัวอย่างบางคนก็พูดขึ้นมาลอยๆ ว่า “ชินจังโชว์อวัยวะเพศ” “โชว์ตูด” หรือฉากที่ชินจังแอบหนีไปเล่นเครื่องนวดของผู้ใหญ่ แล้วพูดว่า “สวรรค์ฯ” กลุ่มตัวอย่างก็จะพูดตามชินจัง ฉากที่คาซาม่าและเพื่อนๆ ของชินจังกำลังจะจมน้ำ เด็กๆ พวกกัน “หัวเราะ” ในความตลกขบขันของฉากนั้น หรือตอนคืนนี้

นอนพักแรมที่โรงเรียน ฉากที่คุณครูใหญ่มาเล่นนิทานผีให้เด็กนักเรียนฟัง และทำให้เด็กตกใจกลัว กลุ่มตัวอย่างก็พากันหัวเราะ และฉากที่เด็กนักเรียนพากันขว้างหมอนกันในห้องนอน กลุ่มตัวอย่างก็ชอบใจและหัวเราะกับฉากนี้ สำหรับตอนไปห้องสมุดต้องเงียบ ในฉากที่ซินจังพูดตะโกนออกมากลางถนนว่า “วันนี้แม่ผมชื่อไม่ออก” กลุ่มตัวอย่างพากันหัวเราะ และกลุ่มตัวอย่างบางคนก็หันไปพูดกับเพื่อนว่า “แม่พูดไม่ออกเลย”

จากพฤติกรรมการแสดงออกของกลุ่มตัวอย่างในระหว่างที่ดูวีดีโอ ทำให้พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะตีความหมายการแสดงออกทางเพศและพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ ของซินจังที่ทำให้ผู้อื่นเกิดความเดือดร้อนเป็นความสนุกสนาน ตลกขบขัน และเป็นมุขตลกของการ์ตูนมากกว่าที่จะมาใส่ใจว่าเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมและไม่สมควรดู แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างก็สามารถแยกแยะตีความได้ว่าการแสดงพฤติกรรมที่ดีและไม่ดีของซินจังมีอะไรบ้าง และควรนำไปเลียนแบบหรือไม่ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทุกคนยอมรับว่า ซินจังมีพฤติกรรมที่ไม่ดีแต่ไม่เคยคิดเลียนแบบ ซินจัง นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างบางคนยังสามารถนำเนื้อหาของการ์ตูนที่ได้รับรู้มาตีความตามบรรทัดฐานจนกลายเป็นคติหรือข้อคิดที่ได้จากเรื่อง อย่างเช่น ดญ.ณัฐรัตน์ รักทวี บอกถึงข้อคิดที่ได้จากเรื่องซินจังจอมแก่นว่า “ให้รู้ว่าอย่าแก้งคนอื่น อย่าทะเล้ง เป็นเด็กดี อย่าเป็นเด็กชน ถ้าเป็นเด็กชนจะโดนแม่ตี” ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง หมายความว่า การ์ตูนซินจังจอมแก่นสอนให้เด็กต้องประพฤติตัวเป็นคนดี เพราะถ้าประพฤติตัวไม่ดีเหมือนซินจังอาจถูกลงโทษได้ เพราะในเนื้อหาซินจังจะถูกแม่ของตนลงโทษบ่อยครั้งเมื่อทำผิด

สรุป

จากเนื้อหาการ์ตูนซินจังที่ถูกคัดเลือกมาฉายให้กลุ่มตัวอย่างดูจำนวน 3 ตอนนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนทั้งสองกลุ่มสามารถรับรู้และจดจำพฤติกรรมและฉากที่เกิดพฤติกรรมนั้นๆ ได้จากที่ได้ดูจากวีดีโอ แต่ไม่สามารถรับรู้และจดจำได้ทั้งหมด พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้และจดจำได้นั้นส่วนใหญ่จะเป็นพฤติกรรมที่แฝงมากับมุขตลกของการ์ตูน เมื่อกลุ่มตัวอย่างดูก็จะแสดงอาการหัวเราะชอบใจ จึงทำให้จดจำพฤติกรรมนั้นๆ ได้โดยง่าย

สำหรับบางพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถรับรู้และจดจำได้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กก่อนวัยเรียนยังมีการรับรู้ การจดจำและการตีความหมายภาพที่ปรากฏได้ในวงจำกัด คือ มีการจดจำในระยะสั้นๆ พฤติกรรมที่ปรากฏอยู่ในช่วงแรกๆ กลุ่มตัวอย่างก็จะจำไม่ได้ และ

บางฉากที่ต้องใช้การสังเกตและการตีความอย่างสลับซับซ้อน กลุ่มตัวอย่างก็จะไม่สามารถตีความได้ เพราะยังขาดทักษะและประสบการณ์ในการทำความเข้าใจกับพฤติกรรมนั้นๆ ดังที่ นิรมล ชยุตสาหกิจ ได้เขียนถึง ลักษณะความเข้าใจของเด็กที่มีต่อภาพที่ได้จากการดูโทรทัศน์ว่า “เด็กเล็กขนาดชั้นอนุบาลและประถมตอนต้นนั้น หลังจากดูโทรทัศน์แล้วอาจจะจำเหตุการณ์และความต่อเนื่องของเนื้อเรื่องได้ แต่ไม่สามารถอธิบายเหตุผลของการกระทำหรือเจตนาในการกระทำของตัวแสดงในเรื่องได้ดีนัก” (นิรมล ชยุตสาหกิจ, 2524 : 106)

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้ จดจำและตีความในพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังได้ใกล้เคียงกันมาก และทั้งสองกลุ่มยังมีข้อจำกัดที่เหมือนกันคือ การตีความหมายสัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับบอวิยะเพศชาย อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถตีความเปรียบเทียบพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังในด้านที่ไม่ดีกับพฤติกรรมของเพื่อนๆ ในห้องเรียนได้ แต่จะไม่ชอบถ้าเพื่อนมาบอกว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเหมือนชินจัง แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่าชินจังมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จึงไม่มีกลุ่มตัวอย่างคนใดอยากเป็นเหมือนชินจังหรืออยากเลียนแบบตัวการ์ตูนชินจัง การที่กลุ่มตัวอย่างสามารถตีความได้ว่าอะไรคือสิ่งที่สมควรเลียนแบบและไม่ควรเลียนแบบ เพราะกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากผู้ปกครองและคุณครูที่โรงเรียนอนุบาล รวมทั้งในเนื้อหาการ์ตูนชินจังเมื่อตัวชินจังมีการกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับแม่ของตนชินจังก็จะถูกแม่ลงโทษ กลุ่มตัวอย่างจึงสามารถเข้าใจได้ว่าสิ่งใดที่ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ จดจำและตีความระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียน กลุ่มที่ 1 กับ กลุ่มที่ 2

จากผลการวิจัยที่ได้จากการสนทนากลุ่มข้างต้น สรุปได้ดังนี้

4.1 ลักษณะการเปิดรับการ์ตูนชินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนทุกคนมีความชื่นชอบในความสนุกสนานของการ์ตูนชินจังจอมแก่น และผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มก็อนุญาตให้กลุ่มตัวอย่างสามารถดูการ์ตูนชินจังได้ โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงนิยมเปิดรับการ์ตูนชินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ติดตามดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์ทุกวันคิดเป็นสัดส่วน 90% และติดตามดูเป็น

บางวันคิดเป็นสัดส่วน 10% ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ติดตามดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นทุกวัน คิดเป็นสัดส่วน 100%

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่นั่งดูการ์ตูนชินจังกับบิดามารดาคิดเป็นสัดส่วน 60% ซึ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ที่นั่งดูกับบิดามารดาเพียง 40% ซึ่งเป็นสัดส่วนที่เท่าๆ กับการนั่งดูโทรทัศน์คนเดียว (40%) ส่วนหนึ่งเป็นเพราะลักษณะการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพขับรถรับจ้าง ทำให้ไม่มีเวลานั่งดูการ์ตูนชินจังกับเด็กๆ ในช่วงเวลาดังกล่าวได้

อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมักไม่ค่อยได้สอน หรือวิจารณ์การแสดง พฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังให้กลุ่มตัวอย่างได้รับฟัง จะมีเพียงกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มที่ 1 จำนวน 2 ราย และจากกลุ่มที่ 2 จำนวน 1 ราย ที่ยอมรับว่า ผู้ปกครองเคยสอนแต่จำไม่ได้ว่าพูดอะไรบ้าง

เมื่อดูถึงลักษณะการติดตามหรือซื้อสินค้าที่เกี่ยวกับการ์ตูนชินจังจอมแก่นพบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 มีการซื้อสินค้ามากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ส่วนหนึ่งมาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน เพราะครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 อาจมองว่าเป็นสิ่งของฟุ่มเฟือยและไม่จำเป็น

4.2 การรับรู้ จุดจำ และตีความในเนื้อหาและตัวละครในเรื่องชินจังจอมแก่น - เนื้อหาการ์ตูน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 สามารถจดจำและตีความเนื้อหาของการ์ตูนชินจังจอมแก่นได้เหมือนกัน คือ ตีความเนื้อหาได้ว่าเป็นการ์ตูนตลกและสามารถจดจำเนื้อหาจากวิดีโอที่ฉายให้ดูเป็นตัวอย่างทั้ง 3 ตอนได้อย่างถูกต้อง โดยสามารถบอกเล่าสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ได้ แต่ยังไม่สามารถอธิบายได้อย่างละเอียดนัก และจดจำสถานการณ์ที่เกิดในฉากต่างๆ ได้ดีกว่าฉากแรกๆ

- ตัวละครในเรื่องชินจังจอมแก่น

กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มที่ 1 และ 2 รับรู้ จดจำและตีความตัวละครในเรื่องชินจังจอมแก่นได้เหมือนกัน โดยจดจำชื่อตัวละครได้ 3 ตัว คือ ชินจัง มิซาเอะ และชิโร่ ส่วนตัวละครตัวอื่นๆ ไม่สามารถจำชื่อภาษาญี่ปุ่นได้ แต่สามารถอธิบายได้ว่าตัวละครตัวนั้นๆ มีอุปนิสัยและมีความสัมพันธ์กับชินจังในด้านใดบ้าง ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่ชอบตัวละคร "ชินจัง" มากที่สุด เพราะ ชินจังมีการแสดงพฤติกรรมที่ตลกขบขัน

4.3 การรับรู้ จดจำและตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง

การรับรู้ จดจำ และตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังจากวิดีโอที่ฉายให้ดูเป็นตัวอย่างนั้น กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 รับรู้พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในฉากแต่ละฉากได้น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้และจดจำพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้คล้ายคลึงกัน แต่มีบางพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่สามารถรับรู้และจดจำได้ ทั้งนี้เพราะบางพฤติกรรมปรากฏในฉากแรกๆ ของตอน และบางพฤติกรรมต้องอาศัยการตีความที่สลับซับซ้อน กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กก่อนวัยเรียนยังมีทักษะในการรับรู้และจดจำน้อยจึงไม่สามารถจำมาอธิบายได้ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถรับรู้และจดจำพฤติกรรมในด้านอื่นๆ ของตัวการ์ตูนชินจังจากที่เคยดูทางโทรทัศน์ในช่วงที่เคยดูผ่านๆ มาได้ ซึ่งพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถจดจำได้ส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมในด้านที่ไม่ดี

จากการรับรู้ จดจำ และตีความของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังจากที่ได้ดูในวิดีโอและจากที่ได้ดูผ่านๆ มาทางโทรทัศน์ สามารถสรุปเปรียบเทียบพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้ กับ พฤติกรรมที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาทั้ง 245 ตอน ดังนี้

ตารางที่ 15 สรุปพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจีนซึ่งที่เด็กก่อนวัยเรียนรับรู้ จดจำ และตีความได้
เปรียบเทียบกับพฤติกรรมที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาทั้ง 245 ตอน

พฤติกรรมของจีนซึ่งที่ได้จากการวิเคราะห์ เนื้อหาทั้ง 245 ตอน	พฤติกรรมของจีนซึ่งที่กลุ่ม ตัวอย่างรับรู้และจดจำได้	การตีความ พฤติกรรม	การรับรู้ของ กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1		การรับรู้ของ กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2	
			มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
พูดจาไม่สุภาพ อวดดี ทำท่าย เอียงผู้ใหญ่ พูดตรงไปตรงมา ตำหนิผู้อื่น	เอียงพ้อมแม่ ตำหนิแม่	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
ดีอริ้น ชุกซน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ เอาแต่ใจตนเอง ไม่มีความเกรงใจ	ชุกซน ดีกับพ้อมแม่	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
อวดอวัยวะเพศหรือก้นต่อหน้าผู้อื่น ทะเลิ่ง แอบดู กางเกงใน เปิดกระโปรงผู้อื่น เอาชุดชั้นในของแม่ มาเล่น	ทะเลิ่ง อวดอวัยวะเพศและก้น และเอาชุดชั้นในของแม่มาเล่น	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
ทำท่าทางเจ้าชู้ พูดจาจีบผู้หญิงที่อายุมากกว่า จินตนาการถึงผู้หญิง	เจ้าชู้	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
พูดจาและทำท่าทางเลียนแบบผู้อื่น	เลียนแบบพ้อม	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
ชอบพูดผิด หรือใช้คำพูดผิด	-	-		✓		✓
ช่างสงสัย ช่างซักช่างถาม อยากรู้อยากเห็น	-	-		✓		✓
ช่วยเหลือพ้อมแม่และผู้อื่น ใจดี มีเมตตา	ช่วยเหลือเพื่อน	พฤติกรรมที่ดี	✓		✓	
ขี้ลืมและขี้เกียจ เช่น ตื่นสาย แม่เรียกใช้ก็ไม่ยอมไป	ขี้เกียจ	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
ตีความหมายคำพูดผิดและนำไปปฏิบัติผิดๆ	-	-		✓		✓
มีความคิดในการแก้ปัญหาไม่เหมือนคนทั่วไป	-	-		✓		✓
ร่าเริง สนุกสนาน	ร่าเริง	พฤติกรรมที่ดี	✓		✓	
แก๊งเพื่อน คนอื่น และสัตว์	แก๊งเพื่อนและคุณครู	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
มีความคิดสร้างสรรค์	-	-		✓		✓
โกหก	ชอบหลอกเพื่อน	พฤติกรรมที่ไม่ดี		✓	✓	
กล้าหาญ และยอมรับผิด	กล้าหาญ ไม่กลัวคนอื่น	พฤติกรรมที่ดี	✓		✓	
ไม่ยอมรับผิด โยนความผิดให้ผู้อื่น	-	-		✓		✓
ตั้งใจ เอาจริงเอาจัง	-	-		✓		✓

หมายเหตุ : กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวใน
ระดับปานกลาง-สูง

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวใน
ระดับต่ำ

จากตารางข้างต้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถรับรู้และจดจำพฤติกรรมของชินจังได้คล้ายคลึงกัน มีบางพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 รับรู้ไม่ได้แต่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 รับรู้ได้ ได้แก่ พฤติกรรมโกหก ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมดังกล่าวชินจังจะแสดงออกไม่เด่นชัด แต่ที่เด่นชัดจะเป็นลักษณะของการพูดจาตำหนิผู้ใหญ่หรือพูดจาเถียงผู้ใหญ่ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 อาจรับรู้ได้จากการที่ติดตามดูชินจังอยู่ทุกวันหรือพบเห็นการแสดงพฤติกรรมโกหกจากการแสดงออกของเพื่อนๆ ที่โรงเรียนหรือบุคคลใกล้ชิดตัวอย่างบ่อยๆ ทำให้สามารถรับรู้และจดจำพฤติกรรมดังกล่าวได้

กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มยังสามารถตีความเปรียบเทียบพฤติกรรมของชินจังกับบุคคลอื่นที่ตนรู้จักได้ โดยพฤติกรรมที่ถูกเปรียบเทียบมากที่สุด คือ ความซุกซน และทะเล้ง ซึ่งบุคคลที่ถูกนำมาเป็นตัวอย่างในการเปรียบเทียบเป็นเด็กผู้ชาย สำหรับเด็กผู้หญิงจะไม่ยอมรับและตีความว่าพฤติกรรมของชินจังเป็นพฤติกรรมของเด็กผู้ชาย เด็กผู้หญิงจะไม่สามารถทำพฤติกรรมแบบชินจังได้ แต่สิ่งที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองไม่สามารถตีความได้คือ คำพูดของชินจังที่เป็นสำนวนใช้แทนความหมายว่า อวัยวะเพศ

สรุป

จากข้อสรุปทั้ง 3 ประเด็นพบว่า ตัวแปรทางด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนมีผลต่อการเปิดรับการ์ตูนชินจังจอมแก่น แต่ไม่มีผลต่อการรับรู้ จดจำและตีความในเนื้อหา ตัวละครในเรื่อง และพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ จดจำและตีความในพฤติกรรมของชินจังได้ใกล้เคียงกัน

ส่วนตัวแปรทางด้านเพศไม่มีผลต่อการรับรู้ จดจำ และตีความในพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง แต่มีผลต่อการตีความเปรียบเทียบพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังกับบุคคลในกลุ่มตัวอย่างรู้จัก โดยเด็กผู้หญิงจะเปรียบเทียบพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังกับเด็กผู้ชายเท่านั้น แต่ในด้านอื่นไม่มีผล ส่วนหนึ่งเป็นเพราะตัวการ์ตูนชินจังเป็นเด็กผู้ชาย เด็กจึงเปรียบเทียบจากตัวอย่างที่เป็นเพศเดียวกัน เด็กผู้หญิงจึงรับรู้ว่าเป็นความแตกต่างกัน และอีกส่วนหนึ่งมาจากการอบรมเลี้ยงดูของสังคมไทยที่ยังไม่เปิดกว้างในเรื่องความคิดเห็นทางด้านเพศ โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงถูกอบรมให้ต้องรักษานวลสงวนตัว ในขณะที่ตัวการ์ตูนชินจังมีการแสดงออกทางด้านเพศอย่างชัดเจน เด็กผู้หญิงจึงไม่กล้าที่จะยอมรับการถูกเปรียบเทียบกับตัวการ์ตูนชินจัง

ทั้งนี้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนยังมีทักษะในด้านต่างๆ ไม่มากนัก ทำให้ลักษณะการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นประโยชน์สั้นๆ และไม่สามารถหาเหตุผลมาอธิบายการรับรู้ของตนได้มากนัก ซึ่งบางครั้งผู้วิจัยต้องใช้การถามนำเข้าช่วยกลุ่มตัวอย่างจึงสามารถตอบคำถามได้ นอกจากนี้ เมื่อกลุ่มตัวอย่างคนใดคนหนึ่งตอบคำถาม คนอื่นๆ ก็จะมีความเห็นคล้ายตามและตอบในลักษณะที่เหมือนกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่ค่อยพบความหลากหลายในกลุ่มก่อนวัยเรียน จึงทำให้ผลสรุปของกลุ่มตัวอย่างก่อนวัยเรียนทั้งสองกลุ่มมีความใกล้เคียงกัน

เด็กวัยเรียน

1. ลักษณะการเปิดรับการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น ของเด็กวัยเรียน

1.1 ข้อมูลประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนที่เข้าร่วมการสนทนาทั้งกลุ่ม 3 และ กลุ่ม 4 มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 9 ปี (รายชื่อของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนปรากฏอยู่ในตารางที่ 16)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยเดือนละ มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาคือ เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพวิศวกร และผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างหนึ่งรายเป็นช่างฝีมือรับทำเฟอร์นิเจอร์ และอีกหนึ่งรายมีอาชีพขับรถตู้

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่ำกว่า 7,000 บาทต่อเดือน ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาคือ มีอาชีพขับรถรับจ้าง และทำงานในโรงงาน ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างหนึ่งรายเป็นช่างทาสี และอีกหนึ่งรายเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย และส่วนน้อยที่มีผู้ปกครองทำงานในบริษัท (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนและลักษณะการดูการ์ตูนชินจังจอมแก่น

รายชื่อ	อายุ (ปี)	อาชีพของผู้ปกครอง	รายได้ของ ผู้ปกครอง (บาท : เดือน)	ลักษณะการดูการ์ตูน ทางโทรทัศน์ชุด ชินจังจอมแก่น
กลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง (กลุ่มที่ 3)				
ดช. เอกนถน สุวานิชพานิชย์	10	บิดาขับรถตู้ มารดาเปิดร้านซักรีด	30,000 – 50,000	ดูคนเดียว
ดช. ขจรเกียรติ สุชาตินิติกุล	10	บิดาค้าขาย มารดาเป็นพนักงานบริษัท	> 50,000	ดูกับครอบครัว
ดช. ณัฐพงศ์ พรหมเดช	9	บิดารับจ้างทำเฟอร์นิเจอร์ มารดาเป็นพนักงานบริษัท	15,000 – 30,000	ดูกับน้อง
ดช. วงศ์ธร สุชาตินิติกุล	9	บิดาค้าขาย มารดาเป็นพนักงานบริษัท	> 50,000	ดูกับครอบครัว
ดช. ศักรินทร์ นรสิงห์	8	บิดาเป็นวิศวกร มารดาเป็นแม่บ้าน	30,000 – 50,000	ดูกับบิดา
ดญ. พิมพ์ลา เจริญล้ำเลิศ	11	บิดาค้าขาย มารดาเป็นพนักงานบริษัท	30,000 – 50,000	ดูกับมารดา
ดญ. สลิลทิพย์ กังวานจินดากุล	11	บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว มารดาเป็นพนักงานบริษัท	> 50,000	ดูคนเดียว
ดญ. นาริศา ฐิมะภรณ์	11	บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว มารดาเปิดร้านเสริมสวย	> 50,000	ดูกับน้อง
ดญ. ดวงกมล สุชาตินิติกุล	7	บิดาค้าขาย มารดาเป็นพนักงานบริษัท	> 50,000	ดูกับครอบครัว
ดญ. ปราวรณา ทองคำไธยะ	7	บิดาเป็นเจ้าของธุรกิจขายน้ำดื่ม	> 50,000	ดูกับมารดา
กลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ (กลุ่มที่ 4)				
ดช. กษัตติเดช บัวตูม	7	ลุงและป้าเป็นช่างทาสี	7,000 – 15,000	ดูกับป้า-ลุง
ดช. มงคล กาญจนพิบูลย์	8	บิดามารดาเป็นลูกจ้างประจำในโรงงาน	< 7,000	ดูคนเดียว
ดช. นฤชา กาญจนพิบูลย์	9	บิดามารดาขายกล้วยเดี่ยว	< 7,000	ดูคนเดียว
ดช. สิทธิโชค สังข์ทอง	9	ตาขับรถเมล์	< 7,000	ดูกับพี่-น้อง
ดช. ธีรพงศ์ ชูดวง	9	บิดามารดาเป็นลูกจ้างประจำในโรงงาน	7,000 – 15,000	ดูกับป้า-ลุง
ดญ. นันทิตา กาญจนพิบูลย์	9	บิดาขายข้าวแกง	< 7,000	ดูกับพี่
ดญ. ภารดา ภูระหงษ์	8	บิดาขับรถเมล์	< 7,000	ดูกับพี่
ดญ. จรัสแสง คัดอ่าน	9	บิดาเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย	< 7,000	ดูกับพี่-น้อง
ดญ. ปวีณา เสาธงชัย	9	ตาเป็นพนักงานบริษัท	< 7,000	ดูกับพี่
ดญ. รุ่งระวี ปิกวงศ์	10	บิดามารดาค้าขายได้กรอก	7,000 – 15,000	ดูกับพี่

1.2 ลักษณะการเปิดรับการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียน

จากการสนทนากลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนส่วนใหญ่มีความชื่นชอบในการ์ตูนชินจังจอมแก่น คิดเป็นสัดส่วน 90% ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 3 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง จำนวน 2 ราย ที่ตอบว่า เคยชื่นชอบการ์ตูนชินจังแต่ปัจจุบันรู้สึกเฉยๆ เพราะมีความสนใจในการ์ตูนเรื่องอื่นมากกว่า โดยกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่า

ดช. ศักรินทร์ นรสิงห์ “ตอนนี้เปลี่ยนไปดูแปลงร่างหมดแล้ว แล้วก็พวกดิจิมอนดูชินจังแล้วรู้สึกเหมือนเป็นตอนเด็กๆ” ส่วน ดช. ณัฐพงศ์ พรหมเดช บอกว่า “ถ้าเมื่อก่อนก็ชอบชินจังนะ เดี่ยวนี้มันเฉยๆ ดูก็ได้ไม่ดูก็ได้ แต่ถ้าเป็นไปเกมอน ดิจิมอนจะชอบดูมากกว่า”

เมื่อถามกลุ่มตัวอย่างถึงลักษณะการติดตามดูการ์ตูนชินจังทางโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 3 จำนวนครึ่งหนึ่งมีการติดตามดูทุกวันที่มีการฉาย และอีกครึ่งหนึ่งติดตามดูเป็นบางวัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าติดตามดูการ์ตูนชินจังเป็นบางวัน สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากความรู้สึกเฉยๆ ที่คิดว่าดูก็ได้ไม่ดูก็ได้ และอีกสาเหตุหนึ่งเป็นเพราะผู้ปกครองไม่อนุญาตให้ดู

ดญ. สลิลทิพย์ กังวานจินดากุล จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 บอกว่า แม่ของเธอไม่อนุญาตให้ดูการ์ตูนชินจังทางโทรทัศน์ เพราะกลัวจะไปเลียนแบบคำพูดของตัวการ์ตูน แต่แม่กลับไม่ห้ามถ้าเธอจะอ่านหนังสือการ์ตูนชินจัง “แม่ไม่ให้ดูชินจังกลัวลอกเลียนแบบคำมันมา เวลาดูก็ไปแอบดู แม่เค้าไม่เห็นเพราะลินจะไปอยู่อีกบ้านหนึ่ง เพราะบางวันไปแหวะที่บ้านอามา พี่สาวก็เปิดดูอยู่แล้ว แต่ถ้าอยู่ที่บ้านแม่ก็ชอบปนๆ เวลาดู ก็ไม่รู้แม่จะห้ามทำไมเพราะลินก็มีหนังสือครบทุกเล่มอยู่แล้ว”

ส่วน ดญ. นาริศา สีมะภรณ์ แม่ผู้ปกครองจะอนุญาตให้ดูได้ แต่ผู้ปกครองจะไม่ชอบการ์ตูนชินจัง เธอบอกกับผู้วิจัยว่า “พ่อไม่ห้ามที่จะดูชินจัง แต่พ่อไม่ค่อยชอบ พ่อบอกว่ามันทะเล่ คำมันไม่สุภาพ แต่หนูเฉยๆ นะ ส่วนใหญ่ก็ดูกับน้องที่ห้องนอนพ่อไม่ค่อยเห็น”

สำหรับ ดญ.ปรารถนา ทองคำโสภะ ผู้ปกครองอนุญาตให้เธอดูการ์ตูนชินจังได้เช่นกัน เพราะผู้ปกครองจะมีสอนและอธิบายให้เธอฟังระหว่างที่ดูการ์ตูนชินจัง “แม่มีสอนเลยอนุญาตให้ดูชินจัง แม่บอกว่าชินจังมันดีไม่น่ารักเลย”

แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 3 มีการสอนและวิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมของตัวการ์ตูนซินจังในด้านต่างๆ ให้กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้

สำหรับลักษณะการดูการ์ตูนซินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์นั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ส่วนใหญ่จะดูการ์ตูนซินจังกับบิดามารดาคิดเป็นสัดส่วน 60% รองลงมาคือคุณคนเดียว และดูกับพี่น้อง คิดเป็นสัดส่วนที่เท่ากันคือ 20%

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ ทุกคนมีความชื่นชอบในการ์ตูนซินจังจอมแก่นอย่างมาก โดยส่วนใหญ่จะให้เหตุผลที่ชอบดูเพราะเป็นการ์ตูนที่มีความสนุกสนานและตลก และกลุ่มตัวอย่างทุกคนในกลุ่มที่ 4 มีการติดตามดูการ์ตูนซินจังทางโทรทัศน์อยู่ทุกวันที่มีการแพร่ภาพออกอากาศ

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ยังบอกว่า ผู้ปกครองไม่เคยสอนหรือวิจารณ์พฤติกรรมของซินจัง รวมทั้งผู้ปกครองยังอนุญาตให้กลุ่มตัวอย่างสามารถดูการ์ตูนซินจังได้

ด.ช.นฤชา กาญจนพิบูลย์ บอกเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “ที่บ้านไม่ห้ามจะมีแต่บ่นว่าให้รีบไปทำการบ้านเท่านั้น”

สำหรับลักษณะการนั่งดูการ์ตูนซินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์นั้น กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 4 ส่วนใหญ่จะนั่งดูการ์ตูนซินจังกับพี่น้อง คิดเป็นสัดส่วน 60% รองลงมาคือ นั่งดูคนเดียว และนั่งดูกับญาติ คิดเป็นสัดส่วนที่เท่ากันคือ 20% (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 16)

เป็นที่น่าสังเกตได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 4 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำจะไม่ได้นั่งดูการ์ตูนซินจังกับบิดามารดา ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเด็กๆ อาศัยอยู่กับญาติ และส่วนหนึ่งเป็นเพราะการประกอบอาชีพของผู้ปกครองที่ทำให้กลับบ้านมาอยู่ดูโทรทัศน์กับเด็กๆ ในช่วงเวลานั้นไม่ทัน ทำให้เด็กต้องนั่งดูกับพี่น้องด้วยตนเองภายในบ้าน ผู้ปกครองจึงไม่มีโอกาสได้สอนหรือวิจารณ์พฤติกรรมของการ์ตูนซินจังให้เด็กๆ ฟัง ด.ญ.จรัสแสง คิดอ่าน อธิบายเหตุผลที่ต้องนั่งดูการ์ตูนซินจังกับพี่น้องว่า “พอไปทำงานยังไม่กลับ ส่วนแม่ก็ทำกับข้าวอยู่หลังบ้าน”

เมื่อผู้วิจัยสอบถามกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มถึงลักษณะการติดตามซื้อสินค้าหรือการครอบครองสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการดูหนังจีนจอมแก่น กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงส่วนใหญ่นิยมซื้อวีดีโอซีดีและหนังสือการ์ตูนจีนจิ่ง รองลงมาคือซื้อตุ๊กตาจีนจิ่ง อุปกรณ์เครื่องเขียนและเทปเพลงตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 4 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำมีเพียงการซื้อหนังสือการ์ตูนจีนจิ่งเก็บไว้เท่านั้น ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างในวัยเรียนส่วนใหญ่มีการติดตามซื้อหนังสือการ์ตูนจีนจิ่งมาอ่านมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วน 40% (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 การครอบครองผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูหนังจีนจอมแก่น
ของเด็กวัยเรียน ที่มีวงจำหน่ายในปัจจุบัน

ประเภทสินค้า	จำนวนเด็กที่มีผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูหนังจีนจอมแก่น (แบ่งตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว)		รวม	%
	ระดับปานกลาง-สูง	ระดับต่ำ		
วีดีโอ หรือ วีดีโอซีดี	6	0	6	30%
ตุ๊กตา	3	0	3	15%
หนังสือการ์ตูน	6	2	8	40%
เทปเพลง	1	0	1	5%
อุปกรณ์เครื่องเขียน	2	0	2	10%
รวม	18	2	20	100%

สรุป

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนทั้งสองกลุ่มมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 9 ปี ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับต่ำจะได้ติดตามดูการ์ตูนจีนจิ่งจอมแก่นทางโทรทัศน์ทุกวันที่มีการฉาย ซึ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ที่จะติดตามดูเป็นเพียงบางวันเท่านั้น ส่วนหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ติดตามดูการ์ตูนจีนจิ่งจอมแก่นน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 เป็นเพราะ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 บางคนหันไปให้ความสนใจกับการดูเรื่องอื่นๆ เช่น ไปเกมอน ดิจิมอน จึงมีความรู้สึกเฉยๆ ที่จะดูหรือไม่ดูการ์ตูนจีนจิ่งก็ได้ และส่วนหนึ่งเนื่องจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างบางคนไม่อนุญาตให้ดูการ์ตูนจีนจิ่ง เพราะมองว่าการ์ตูนจีนจิ่ง

แสดงออกถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และกลัวว่าถ้าเด็กๆ ได้ดูจะเลียนแบบพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังมาได้

ลักษณะการดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์นั้น กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 มีโอกาสได้ดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นกับบิดามารดาคิดเป็นสัดส่วน 60% ซึ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ที่ไม่มีโอกาสได้ดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นกับบิดามารดาของตนเลย และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ส่วนใหญ่จะดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นกับพี่น้องของตน คิดเป็นสัดส่วน 60% ทั้งนี้เพราะว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 บางคนอาศัยอยู่กับญาติๆ เช่น อยู่กับลุง ป้า ตา ยาย และอีกส่วนหนึ่งเพราะการประกอบอาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ที่ทำให้ไม่สามารถดูการ์ตูนชินจังกับลูกๆ ของตนได้ นอกจากนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนทั้งสองกลุ่มจำนวน 15% ผู้ปกครองมีสอนหรือวิจารณ์การ์ตูนชินจังจอมแก่นให้กลุ่มตัวอย่างได้ฟังในขณะที่ดูการ์ตูนชินจัง ซึ่งผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 จะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการนั่งดูการ์ตูนกับลูกๆ และสั่งสอนหรือให้คำแนะนำในระหว่างที่ดูกับลูกๆ ของตน

สำหรับการติดตามซื้อหรือการครอบครองสิ่งของหรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการ์ตูนชินจังจอมแก่นนั้น กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 มีการซื้อสินค้าชินจังจอมแก่นมากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 โดยเฉพาะสินค้าประเภทหนังสือการ์ตูนชินจัง และวีดีโอซีดี ทั้งนี้เพราะสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ไม่ค่อยดีนักจึงไม่ค่อยมีการซื้อหาสินค้าฟุ่มเฟือยประเภทนี้

2. การรับรู้ จุดจำและตีความของเด็กวัยเรียนที่มีต่อเนื้อหาและตัวละครในการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น

2.1 การรับรู้ จุดจำและตีความเนื้อหาการ์ตูนชินจังจอมแก่น

จากการสนทนากลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนทั้งสองกลุ่มตีความเนื้อหาการ์ตูนชินจังจอมแก่นว่า เป็นการ์ตูนตลก เนื้อหามีความสนุกสนานดูแล้วคลายเครียด และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบการ์ตูนชินจังจอมแก่นที่ลักษณะการแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ ของชินจังแม้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนจะรู้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แต่ด้วยความที่เป็นการ์ตูนและผู้แต่งได้ใช้มุขตลก สอดแทรกไปกับการแสดงพฤติกรรมที่ตรงไปตรงมาของตัวการ์ตูน ทำให้กลายเป็นสีสันของการ์ตูน และกลายเป็นที่ชื่นชอบของเด็กๆ ได้

ชญ.พิมลา เตรียมล้ำเลิศ จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 บอกเหตุผลที่ชอบการ์ตูนชินจังจอมแก่นว่า “ชอบมุขตลกเวลาชินจังทำซุกซนแล้วคนอื่น ๆ เดือดร้อน ชินจังชอบทำหน้าที่ไม่รู้เรื่อง จนสุดท้ายคนที่ถูกชินจังแกล้งต้องแพ้กกลับไป”

ดร.วงศ์ธร สุชาตินิติกุล “ชอบดูเพราะมันตลก ทะลึ่ง ชอบดูตอนชินจังโชว์ข้างน้อย” ส่วน ดญ.สลิลทิพย์ กังวานจินดากุล บอกสาเหตุที่ชอบเนื่องมาจากลักษณะการวาดของการ์ตูน “ที่ชอบดูการ์ตูนชินจังเพราะวาดน่ารัก หน้าชินจังมันจะใหญ่ๆ เอ้อๆ ตลกดี”

ชญ.จรัสแสง คิดอ่าน จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 บอกถึงเหตุผลที่ชอบดูการ์ตูนชินจังว่า “ดูแล้วรู้สึกว่ามันทำให้เราคลายเครียดไปเยอะเลย”

ดร.มงคล กาญจนพิบูลย์ บอกว่า “ดูแล้วสนุกดี แต่มันทะลึ่งไปหน่อย มันทะลึ่งแบบตลกๆ”

เมื่อผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนดูวิดีโอการ์ตูนชินจังที่ได้คัดเลือกมาจำนวน 3 ตอน และถามถึงการรับรู้ จดจำ และตีความเนื้อหาในเรื่อง พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถจดจำเนื้อหาและบอกเล่าการดำเนินเรื่องทั้งหมดได้ และสามารถบอกเล่าเหตุการณ์ได้อย่างละเอียด เช่น สามารถเล่าเรื่องย่อจากตอนที่ได้ดู สามารถบอกได้ว่าเหตุการณ์ในตอนที่ได้ดูนั้นชินจังและตัวละครอื่นๆ ไปทำอะไร และเกิดขึ้นที่ไหน และอธิบายสาเหตุของการเกิดเหตุการณ์ได้ พร้อมทั้งยังบอกเล่าเหตุการณ์จากที่จดจำได้ในฉากอื่นๆ ที่ไม่ปรากฏอยู่ในวิดีโอที่ได้ดู แต่เป็นฉากที่เกิดขึ้นคล้ายคลึงกันตามที่กลุ่มตัวอย่างเคยดู และนำมาอธิบายให้ผู้วิจัยได้รับทราบเพิ่มเติม

2.2 การรับรู้ จดจำและตีความตัวละครในเรื่องชินจังจอมแก่น

เมื่อผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างดูภาพตัวละครในเรื่องชินจังจอมแก่น กลุ่มตัวอย่างในวัยเรียนส่วนใหญ่สามารถจดจำชื่อตัวละครที่เป็นภาษาญี่ปุ่นได้ และสามารถอธิบายอุปนิสัยของตัวละคร ได้อย่างละเอียด รวมทั้งสามารถจดจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละครตัวนั้นๆ จากที่เคยดูและมาบอกเล่าให้ฟังได้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างบางคนยังจดจำชื่อและนิสัยของตัวละครที่อยู่ในหนังสือการ์ตูนแต่ยังไม่ปรากฏในโทรทัศน์ที่ฉายได้ด้วย ตัวอย่างเช่น

ชิโร่ สุนัขของชินจัง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถจดจำชื่อได้เป็นอย่างดี กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 บอกว่า “ชิโร่เป็นสุนัขที่ชินจังเก็บมาเลี้ยง เป็นสัตว์ที่น่าสงสารเพราะไม่มีใครพาไปเดินเล่น เวลาชินจังพาไปไหนก็ลากๆ ไป ชินจังขี้เกียจไม่ยอมให้อาหารมันด้วย” และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ยังบอกเล่าไปถึงเนื้อหาจากที่เคยดูมาอธิบายเพิ่มเติมว่า “ตอนนั้นทางเก่งในของชินจังตก แล้วชินจังก็รีบดึงชิโร่ไปเลย แล้วยังขอบสั่งให้ ชิโร่เกาะจรวด มันก็ทำตามด้วย” เมื่อถามถึงการตีความหมายของคำว่า “จรวด” กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถแปลความหมายได้อย่างถูกต้องว่า หมายถึง อวัยวะเพศชาย โดยชินจังใช้คำว่าจรวด แทนอวัยวะเพศของชิโร่

มิซาเอะ แม่ของชินจัง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถบอกชื่อตัวละครได้อย่างถูกต้อง และอธิบายถึงลักษณะนิสัยและวิธีการลงโทษของมิซาเอะว่า “นิสัยดี ใจดี รักชินจัง แต่ก็ดูชินจังเวลาชินจังดื้อ โดยแม่จะตีหัวชินจัง บางทีก็จับปากชินจังอ้าออกกว้างๆ”

ฮิโรชิ พ่อของชินจัง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถบอกชื่อได้ถูกต้อง และรับรู้ถึงนิสัยของฮิโรชิ ว่า “นิสัยไม่ดี ชอบดื่มเหล้า ขี้โมโห ชอบผู้หญิง ขี้เกียจ ชอบทำเสียงดัง ชอบดูหนังโป๊ หนังเอ็กซ์ ชินจังชอบแกล้งพ่อเวลาพอนอน”

คุณครูโยชิ นาง่า คุณครูประจำชั้นของชินจัง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองบอกชื่อได้อย่างถูกต้อง และบอกว่า “เป็นครูใจดี แต่เจ้าอารมณ์” กลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มที่ 3 ยังอธิบายเพิ่มเติมตามที่จดจำมาจากหนังสือการ์ตูนว่า “ตอนนี้แต่งงานแล้ว แต่แต่งงานแล้วยังโดนชินจังไปยุ่งที่เรือนหอเหมือนเดิม”

คุณครูมัตซึซากะ คุณครูประจำชั้นห้องกุหลาบ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองอธิบายว่า “ใจร้าย ดู แต่มีแฟนเป็นหมอม ชอบว่าคนอื่น ชอบอิจฉา นิสัยไม่ดี”

คุณครูใหญ่ของโรงเรียนอนุบาลฟูตาบะ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองสามารถจดจำฉายาของครูใหญ่ได้ว่า “หัวหน้าแก๊งค์ เป็นคนใจดี รักเด็กแต่ชอบทำให้เด็กกลัว และชินจังยังชอบแกล้งครูใหญ่ ชอบเรียกหัวหน้าแก๊งค์ทำให้คนอื่นเข้าใจผิด”

แม่ของเนเน่จ้ง กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 สามารถจดจำชื่อตัวละครได้ว่า “คุณนาย ซากูราดะ” และสามารถจดจำลักษณะนิสัยจากเนื้อหาที่เคยดูว่า “เป็นแม่ของเนเน่จ้ง เป็นพวกเก็บ กตชอบต่อยกระต่ายต่อยตุ๊กตาทามิ เกลียดชินจ้งเพราะชินจ้งชอบไปยั่วโมโห ตอนที่ชินจ้งกิน ชาบูชาบูคิบเนื้อชิ้นที่แม่เนเน่อยากกินที่สุดไป แล้วแม่เนเน่ไม่ได้กินก็เลยโมโหแอบไปต่อยตุ๊กตา กระต่าย” สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 อธิบายอุปนิสัยของตัวละครได้เพียงว่า “เป็นแม่ของเนเน่ และชอบต่อยตุ๊กตากระต่าย”

ความมูระคุง คู่แข่งของชินจ้งอยู่กลุ่มกุหลาบ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 สามารถบอก ชื่อและลักษณะนิสัยได้ว่า “ความมูระอยู่กลุ่มกุหลาบ ชอบขี้เก๊ก ชอบทำชินจ้งแต่ก็แพ้ทุกที” กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 จำชื่อตัวละครไม่ได้ แต่บอกว่า “อยู่ห้องกุหลาบเป็นตัวโกง แต่ชินจ้งฉลาด กว่าเก่งกว่าเลยแพ้ชินจ้ง”

โบจ้ง เพื่อนห้องเรียนเดียวกับชินจ้ง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองสามารถบอกชื่อและ ลักษณะนิสัยได้ว่า “โบจ้ง ไม่ค่อยพูดชอบเล่นกายกรรมขี้มุก บางทีดูโง่ๆ แต่บางทีก็เก่ง ชอบมีขี้มุก ไหลตลอดเวลา ชอบพูดเสียงใหญ่ โบ โบ”

ตัวละครที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบมากที่สุดได้แก่ “ชินจ้ง” กลุ่มตัวอย่างให้ เหตุผลว่าที่ชอบชินจ้งเพราะชินจ้งตลก กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจใน ระดับปานกลาง-สูงให้เหตุผลที่ชอบชินจ้งว่า

ชญ.ดวงกมล สุชาตินิติกุล “ชอบทุกตัวเลยแต่ที่ชอบชินจ้งเพราะมันแ่ก่แต่ดแต่ก็ สนุกดี”

ชญ. พิมลา เตรียมล้ำเลิศ “ชอบชินจ้งมันตลกดี”

ดช. ณัฐพงศ์ พรหมเดช “ชอบชินจ้ง มันตลก มันขำ แต่มันเป็นคนไม่ค่อยดี”

ในขณะที่เดียวกันก็มีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 บางคนไม่ชอบชินจัง แต่ชอบตัวละครตัวอื่น เช่น ชิโร่ คาซาม่า และบางคนก็ชอบ “ฮิมาวารี และ ไอจัง” (ฮิมาวารี เป็นน้องสาวของชินจังที่ยังแบเบาะพูดไม่ได้ ส่วนไอจัง เป็นเด็กนักเรียนหญิงเพื่อนห้องเดียวกับชินจังที่มาแอบชอบชินจัง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้เขียนถึงตัวละครทั้งสองตัวนี้ เนื่องจากตัวละครทั้งสองยังไม่ปรากฏในวิดีโอและวิดีโอซีดีการ์ตูนชินจังจอมแก่นที่ผู้วิจัยทำการวิจัยอยู่ โดยเฉพาะไอจังเป็นตัวละครที่อยู่ในหนังสือการ์ตูนชินจัง และยังไม่ปรากฏในเนื้อหาทางโทรทัศน์เช่นกัน)

ดร. สลิลทิพย์ กังวานจินดากุล บอกถึงเหตุผลที่ชื่นชอบฮิมาวารีและไอจังว่า “ฮิมาวารี มันเก่งดีตัวเล็กแค่นี้ แต่สามารถแก้มั้งชินจังทำให้ชินจังแพ้ได้ ส่วนไอจังหนูว่ามันแปลกดีก็มันมาชอบชินจัง มันรักแบบแปลกๆ ดียว”

ดร. เอกนถน สุวานิชยะพาณิชย์ บอกถึงเหตุผลที่ชอบคาซาม่าว่า “ไม่อยากจะชอบชินจังมันเง่า ไร้สาระ คาซาม่ามันเก่ง ฉลาด ผมว่าผมเก่งเหมือนคาซาม่านะ”

ดร. นาริศา ฐิติภรณ์ บอกว่า “ชอบชิโร่ เพราะน่ารักดี”

สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ ส่วนใหญ่บอกว่าชอบ “ชินจัง” โดยให้เหตุผลว่า

ดร. ปวีณา เสารงชัย “ชอบชินจังเพราะชินจังตลก”

ดร. รุ่งระวี ปีกวงศ์ ทิบอกว่ “ชอบชินจังเพราะ ตลก สนุก”

ดร. มงคล กาญจนพิบูลย์ “ชอบชินจังเพราะเขาชอบทะเลิ่ง แก้มั้งเพื่อน สนุกดี”

แต่มีกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มที่ 4 อยู่ 1 รายที่บอกว่า ไม่ชอบชินจัง แต่ชอบตัวละครอย่างมิซาเอะมากกว่า ดร. กษัตริ์เดช บัวตุม ให้เหตุผลว่า “ชอบแม่ เพราะตอนแม่เขกหัวชินจังมันตลก แต่ไม่ชอบชินจังเพราะชินจังคือ ทะลึ่ง ไม่เชื่อฟังคำสั่งแม่”

สรุป

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนส่วนใหญ่มีความชื่นชอบการ์ตูนจีนจิ้งจอมแก่น เพราะที่मुखตลกของการ์ตูน ที่พฤติกรรมการแสดงออกของตัวการ์ตูน และภาพการ์ตูนที่วาดได้น่ารัก กลุ่มตัวอย่างตีความเนื้อหาการ์ตูนจีนจิ้งว่า เป็นการ์ตูนตลก ดูแล้วคลายเครียด

เมื่อกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนทั้งสองกลุ่มได้ดูวิดีโอที่ถูกคัดเลือกมาขายเป็นตัวอย่างจำนวน 3 ตอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 สามารถจดจำเนื้อหาและนำมาบอกเล่าเหตุการณ์ในตอนที่ได้ดูได้อย่างละเอียดและอธิบายสาเหตุของการเกิดเหตุการณ์ได้ พร้อมทั้งยังยกเหตุการณ์จากที่จดจำได้ในฉากอื่นๆ ที่ไม่ปรากฏอยู่ในวิดีโอที่ได้ดู แต่เป็นฉากที่เกิดขึ้นคล้ายคลึงกันตามที่กลุ่มตัวอย่างเคยดูมาอธิบายให้ผู้วิจัยได้รับทราบเพิ่มเติม

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนทั้งสองกลุ่มสามารถจดจำชื่อของตัวละครที่เป็นภาษาญี่ปุ่นและอธิบายรายละเอียดของตัวละครนั้นๆ โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 จะจดจำชื่อตัวละครได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 มีการนำตัวละครตัวอื่นๆ ที่ยังไม่ปรากฏในวิดีโอมาบอกเล่าให้ฟังได้ด้วย ส่วนหนึ่งเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 มีการติดตามเนื้อหาการ์ตูนจีนจิ้งเพิ่มเติมจากหนังสือการ์ตูนทำให้มีการรับรู้และจดจำได้มากขึ้น อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถจดจำเหตุการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวละครนั้นๆ จากเนื้อหาที่เคยได้ดูมาและนำมาอธิบายเพิ่มเติมได้

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความชื่นชอบในตัวละคร “ชินจัง” มากที่สุด โดยสาเหตุที่ชื่นชอบเพราะตัวการ์ตูนแสดงพฤติกรรมที่ตลกขบขัน แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างบางคนชื่นชอบตัวละครตัวอื่นๆ ที่ไม่ใช่ชินจัง สาเหตุเพราะชินจังเป็นตัวละครที่นิสัยไม่ดีจึงไม่ค่อยชอบ

3. การรับรู้ จดจำและตีความของเด็กวัยเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจีนจิ้ง

3.1 พฤติกรรมของตัวการ์ตูนจีนจิ้งที่เด็กวัยเรียนสามารถรับรู้ จดจำ และตีความได้จากวิดีโอที่ฉายให้ดูเป็นตัวอย่างจำนวน 3 ตอน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนสามารถรับรู้ จดจำ และตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจีนจิ้งได้อย่างถูกต้อง และสามารถอธิบายลักษณะเหตุการณ์ที่ชินจังมีการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ได้อย่างละเอียดพร้อมทั้งสามารถเชื่อมโยงลักษณะพฤติกรรมที่พบไปกับตอนอื่นๆ

ที่จดจำได้จากที่เคยดูทางโทรทัศน์ ซึ่งพฤติกรรมของชินจังที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ จดจำและตีความได้ หลังจากที่ได้ดูวิดีโอชินจังจอมแก่นที่ฉายให้ดูเป็นตัวอย่างจำนวน 3 ตอน มีดังต่อไปนี้ (เรื่องย่อของทั้ง 3 ตอน และพฤติกรรมที่ผู้วิจัยค้นพบจากเนื้อหาทั้ง 3 ตอน ได้เขียนไว้ในตอนต้นในส่วนของเด็กก่อนวัยเรียน)

ตอน ไปค่ายพักแรมที่โรงเรียน

พฤติกรรมของชินจังที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้	การตีความการแสดงพฤติกรรม	ฉากที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้	
		กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง)	กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ)
แกล้งเพื่อน	พฤติกรรมที่ไม่ดี	- เป็นคนต้นคิดทำน้ำวนเพื่อน ๆ ทั้งห้องเลยร้องไห้ - แกล้งทำเป็นบัสสาวะในอ่าง	- ทำน้ำวนหมุน ๆ เพื่อน ๆ เลยร้องไห้ - แกล้งทำเป็นบัสสาวะในอ่าง
ทะเล้ง	พฤติกรรมที่ไม่ดี	อวดอวัยวะเพศ	อวดอวัยวะเพศ
ลวนลามเพื่อน	พฤติกรรมที่ไม่ดี	ชินจังลวนลามคาซามา ตอนอาบน้ำกับคาซามา แล้วจะไปถูหลัง แต่คาซามาไม่ยอม	-
ซุกซนไม่เชื่อฟังคุณครู	พฤติกรรมที่ไม่ดี	- ไม่เชื่อฟังครูแอบหนีไปดูหน้ากากแอ็คชั่น ไม่ยอมไปดูหนัง - ไปเล่นเก้าอี้หวดคุณครู โยชิ นางาเลยต้องรีบห้าม	ไปเล่นเก้าอี้หวดและคุณครูสั่งให้หยุดเล่น
ฉลาด	พฤติกรรมที่ดี	คิดทำน้ำวนเล่น	-
พูดผิด	พฤติกรรมที่ไม่ดี	พูดผิดแล้วคุณครูแก้คำพูดให้ (แต่จำไม่ได้ว่าพูดคำว่าอะไร)	-

ตอน คีนั่นนอนพักแรมที่โรงเรียน

พฤติกรรมของ ซินจังที่กลุ่ม ตัวอย่างรับรู้ และจดจำได้	การตีความการ แสดงพฤติกรรม	ฉากที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้	
		กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของ ครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง)	กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของ ครอบครัวในระดับต่ำ)
แก๊งเพื่อน	พฤติกรรมที่ไม่ดี	- หาเรื่องไปขว้างหมอนใส่ คุณครู เลยทำให้เพื่อนๆ เล่นหมอนกันทั้งห้องเลย - แอบหลับอยู่หลังประตู เพื่อนๆ เลยต้องตามหา	- ขว้างหมอนใส่เพื่อน - แอบหลับอยู่หลังประตู ทำให้เพื่อนตกใจต้อง ตามหาเลยไม่ได้นอน - เอาที่นอนของคามา ม้วนไปม้วนมาทำให้ คามาโมโห
दौरान ซุกซน	พฤติกรรมที่ไม่ดี	-	ซินจังเป็นเด็กดี พอไม่อยู่ บ้านพอแม่รู้สึกดีใจ
ใจดี ช่วยเหลือ เพื่อน	พฤติกรรมที่ดี	พามาซาโอะไปเข้าห้องน้ำ แต่ก็แอบหลับอยู่หลัง ประตู ทั้งช่วยทั้งแก๊งเลย	พาเพื่อนไปเข้าห้องน้ำ แต่ ก็แอบหลับ
กล้าหาญ	พฤติกรรมที่ดี	-	- ไม่กลัวผี เลยกล้าพา มาซาโอะเข้าห้องน้ำ

ตอน ไปห้องสมุดต้องเจียบ

พฤติกรรมของ ซินจังที่กลุ่ม ตัวอย่างรับรู้ และจดจำได้	การตีความการ แสดงพฤติกรรม	ฉากที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้	
		กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของ ครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง)	กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 (สถานภาพทางเศรษฐกิจของ ครอบครัวในระดับต่ำ)
ซุกซน	พฤติกรรมที่ไม่ดี	- ไปทำเสียงดังในห้องสมุด ตะโกน เป่าปี่เสียงดัง - ไปรื้อหนังสือแล้วไม่เก็บ - สร้างความวุ่นวายให้แม่ โดนดุ	- ไปเป่าปี่ บีบแตร ทำเสียง ดัง - ไปวิ่งในห้องสมุด ทำให้ ห้องสมุดปั่นป่วน
ทะเล้ง เจ้าชู้	พฤติกรรมที่ไม่ดี	จับผู้หญิงในห้องสมุดและกั จะชวนไปเที่ยว จะพากลับ ไปบ้านด้วย	ไปขอเบอร์โทรศัพท์ผู้หญิง ถามว่าบ้านอยู่ไหน แล้วกั ชวนไปช้อปปิ้ง
ว่าแม่ ทำให้แม่ อับอาย	พฤติกรรมที่ไม่ดี	ตะโกนกลางถนนว่า “แม่ผม อึไม่ออก”	ตะโกนว่าแม่กลางถนน

จากตารางข้างต้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนสามารถจดจำพฤติกรรมของการ์ตูนซินจังที่ได้จากการดูวิดีโอได้ทั้งหมด 10 พฤติกรรม โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้จดจำ และตีความได้ไม่เท่ากัน กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 จะรับรู้และจดจำถึงพฤติกรรมของซินจังได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มยังไม่สามารถรับรู้บางพฤติกรรมได้ ได้แก่ การคิดแก้ปัญหาไม่เหมือนคนทั่วไป ตีความหมายคำพูดผิดและนำไปปฏิบัติผิดๆ เลียนแบบ ชี๊เกียจและชี๊ลิ้ม ไม่ยอมรับผิดชอบ อาจเป็นเพราะพฤติกรรมดังกล่าวต้องใช้การตีความที่ซับซ้อนและต้องใช้การสังเกตจากภาพในวิดีโอที่ได้ดูอย่างละเอียด อีกเหตุผลหนึ่งคือ การรับรู้ในบางฉากกลุ่มตัวอย่างกับผู้วิจัยมีการรับรู้ในฉากเดียวกันแต่แตกต่างกันที่การตีความพฤติกรรม เช่น ซินจังคิดวิธีเล่นทำน้ำวน ผู้วิจัยมองว่า ซินจังมีพฤติกรรมคิดแบบสร้างสรรค์ แต่กลุ่มตัวอย่างมองว่าเป็นพฤติกรรมฉลาด ซึ่งทั้งสองพฤติกรรมก็มีความใกล้เคียงกัน ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ กลุ่มตัวอย่างมักจะจดจำพฤติกรรมของซินจังจากฉากที่มีความตลกขบขัน ซึ่งเป็นฉากที่ซินจังแสดงพฤติกรรมพร้อมๆ กับการสอดแทรกมุขตลกของการ์ตูน จากจุดนี้ทำให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้พฤติกรรมจากฉากที่สนุกสนานเหล่านั้นได้โดยง่าย แต่ในฉากที่ไม่มีมุขตลกสอดแทรกกลุ่มตัวอย่างจะไม่ค่อยจดจำและไม่ค่อยให้ความสนใจ

นอกจากพฤติกรรมทั้ง 10 พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ จดจำ และตีความได้แล้ว จากการสนทนาพบว่า ยังมีพฤติกรรมในด้านอื่นๆ อีกที่กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้และจดจำ พร้อมทั้งอธิบายและยกตัวอย่างให้ผู้วิจัยฟังได้

3.2 พฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังในด้านอื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ จดจำและตีความได้จากประสบการณ์ที่เคยดูการ์ตูนชินจัง

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง รับรู้และจดจำพฤติกรรมของในด้านต่างๆ ได้ว่า

- ชินจังเป็นเด็กซุกซน ไม่เรียบร้อย ชอบเอาแต่ใจตนเอง

ดช. ขจรเกียรติ สุชาตินิติกุล “ชินจังเรียบร้อยเป็นบางครั้ง เวลาเจอผู้หญิงก็จะเรียบร้อยทำตัวดี แต่ถ้าเจอแม่จะทำตัวซุกซน”

ดช. ณัฐพงศ์ พรหมเดช “ชินจังไม่ค่อยรักแม่ เพราะชินจังเอาแต่ใจตัวเอง ชอบดื้อ”

- ชินจังชอบพูดผิด

ดช. เอกนถน สุานียะพานิชย์ “ชินจังชอบพูดผิด พูดว่า กลับมาแล้ว กลับมาหรือยัง มันพูดผิดบ่อยๆ”

- ชินจังเลียนแบบพ่อแม่ หน้ากากแฉะชั้น

ดช. เอกนถน สุานียะพานิชย์ อธิบายถึงพฤติกรรมการเลียนแบบของชินจังว่า “ชินจังมีเลียนแบบพ่อ เวลาพ่อกินเหล้า ชินจังก็จะกินน้ำส้มตาม”

ดญ. ดวงกมล สุชาตินิติกุล “ชินจังเลียนแบบทั้งพ่อทั้งแม่ พ่อจับสาวลูกก็จับ แล้วก็น้ำกากแฉะชั้นด้วย” เมื่อ ดญ.ดวงกมล พูดถึงหน้ากากแฉะชั้น ดช.ขจรเกียรติ และ ดช.วงศ์ธร สุชาตินิติกุล พี่ชายทั้งสองของเธอก็ทำท่าหัวเราะแบบหน้ากากแฉะชั้นแสดงให้ผู้วิจัยดู

- ชินจิงใจดี มีความเมตตา

ดช. ศักรินทร์ นรสิงห์ “ชินจิงใจดีบางครั้ง ชอบช่วยผู้หญิงสวย”

ดญ. สลิลทิพย์ กังวานจินดากุล “ชินจิงช่วยเหลือคนแก่ ช่วยมาซาโอะ บางทีช่วยเหลือพ่อแม่ แต่ต้องมีข้อต่อรอง” หลังจากพูดคุยจบ ดช. เอกนถน ก็พูดแทรกขึ้นมาว่า “ช่วยแบบไม่ค่อยเป็นท่าสักเท่าไร”

- ชินจิงอยากรู้ อยากเห็น

ดญ. สลิลทิพย์ กังวานจินดากุล “ชินจิงชอบยุ่งเรื่องชาวบ้าน มันชอบแอบเข้าไปในบ้านคนนู้นคนนี้โดยไม่ขออนุญาต แล้วก็ไปยุ่งเรื่องส่วนตัวของคุณครูด้วย อย่างตอนคุณครูโยชิ นาง่ากับแฟนอยู่ในบ้านพัก ชินจิงกับเพื่อนยังจะเข้ามาในบ้านแล้วก็ถามนู่นนี่เรื่องคืนแต่งงาน”

- ชินจิงนอนตื่นสาย ชี้เกียจ และขี้ลืม

ดญ. นาวีศา ฐิมะภรณ์ “ชินจิงตื่นสายไปโรงเรียนไม่ทันทุกวันเลย”

ดญ. ปรรารถนา ทองคำโสภะ “ชินจิงไม่ค่อยเก็บหนังสือ ชี้เกียจ นอนตื่นสาย”

ดญ. สลิลทิพย์ กังวานจินดากุล “ชินจิงมันไม่รู้เรื่องอะไรสักอย่าง ขี้ลืมด้วย อย่างตอนให้ชื่อคอกแลตเหรียญทองเป็นรางวัล ตอนที่มีมันทำเป็นคนใจบุญแล้วมันก็ลืม ก็ไปช่วยคนแก่ถือของ แล้วมันก็ยังไม่รู้เลยว่า ใจบุญคืออะไร ในที่สุดมันก็ไม่ได้ชื่อคอกแลตมา แล้วตอนนั้นแม่มันให้ส่ง EMS แล้วมันก็เดินไปเรื่อยๆ แล้วพอได้ยินคนบอกว่าเอา BMX เข้าบ้าน มันก็ท่องไป BMX BMX อย่างนี้จะว่าโง่ก็ได้ แต่บางทีมันก็ฉลาดนะ”

- ชินจิงกล้าหาญ

ดช. วงศ์ธร สุชาตินิติกุล “ชินจิงกล้าในเรื่องทะเลาะๆ กล้าจับสาว แต่ที่กล้าทำผิดแล้วยอมรับผิดไม่ค่อยมี”

- ชินจิ้งรำเริง สุนัขขนาน

ดช. ศักกรินทร์ นรสิงห์ “ชินจิ้งรำเริงได้ตลอดเวลา มันบ๊อง”

- ชินจิ้งทะเลิ่ง ชอบเปิดกระโปรงและเอากางเกงในมาเล่น

ดช. ณัฐพงศ์ พรหมเดช “ชินจิ้งชอบเปิดกระโปรงผู้หญิง เอากางเกงใน
แม่มาเล่น”

- ชินจิ้งเจ้าชู้ ชอบมองผู้หญิง ชินจิ้งเป็นกะเทย

ดช. ขจรเกียรติ และดช. วงศ์ธร สุชาตินิติกุล มีความเห็นตรงกันว่า “ชินจิ้ง
ชอบฝันถึงผู้หญิงในชุดว่ายน้ำ พอเห็นผู้หญิงสวยจะทำตัวดี” “ชินจิ้งมันบ๊องมันชอบทำท่าแบบ
ผู้หญิง ชอบไปลวนลามคาซามา ชินจิ้งมันเป็นกะเทย”

- ชินจิ้งแก้ปัญหาคีเรน

ดช. เอกนถุน สุวานิชะพาณิชย์ “ชินจิ้งมันคิดแปลก ชอบเล่นกีเรน ๆ
กีเรนแบบเพ็ง (ดช. ขจรเกียรติ) ชอบรื้อรถ จากตุ๊ก กลายเป็นเสียเลยทำของผมพังมาคันหนึ่งแล้ว”

โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะรับรู้และจดจำพฤติกรรมของชินจิ้งในด้านที่ไม่ดีได้
มากกว่าด้านที่ดี ดังนั้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการตีความเปรียบเทียบพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจิ้ง
กับบุคคลที่ตนรู้จัก จึงมักนำพฤติกรรมด้านทะเลิ่งและซุกซน ที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ได้ไปเปรียบเทียบ

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ลงความเห็นว่ ดช. ขจรเกียรติ สุชาตินิติกุล มีพฤติกรรม
บางอย่างคล้ายคลึงกับชินจิ้ง ดญ. ดวงกมล น้องสาวของดช. ขจรเกียรติ เสนอความเห็นว่
“เพ็ง (ดช. ขจรเกียรติ) เหมือนชินจิ้งที่สุด เพราะเขาทะเลิ่ง ชอบโชว์ ชอบรื้อของ” ดช. วงศ์ธร ยังพูด
เสริมด้วยว่ “เค้าทำเหมือนเลย โชว์ข้างน้อยเหมือนชินจิ้ง” ในขณะที่ดช. ขจรเกียรติ ธิบบอกกับ
น้องๆ และเพื่อนของตนว่ “ไม่เกี่ยวเลย”

ดญ. นาริศา สุธิมะภรณ์ ได้เพิ่มเติมตัวอย่างเพื่อนที่มีพฤติกรรมเหมือนชินจิ้งให้
ผู้วิจัยฟังว่ “ที่ห้องมีคนทะเลิ่งมาเปิดกระโปรง มาว่าเรื่องแฟน” และดญ. สลิลทิพย์ ก็พูดเสริมว่
“ผู้หญิงเปิดกระโปรงกันก็มี เอากะจกสองข้างล่าง เลยโดนอาจารย์พักการเรียนเลย”

เนื่องจากการตีความของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ทุกคนมีความเห็นว่า ชินจิงมีการแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดี เลยทำให้ไม่มีใครอยากเลียนแบบชินจิง หรืออยากเป็นเหมือนชินจิง แต่เมื่อผู้วิจัยถาม ดช.ขจรเกียรติ ว่ารู้สึกอย่างไรที่เพื่อนๆ บอกว่าเหมือนชินจิง ดช. ขจรเกียรติ บอกว่า “มันบังเอิญมากกว่า แต่ผมไม่เคยเลียนแบบมันหรอก มันแหละเลียนแบบผม”

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 คนอื่นๆ ยังเสนอความเห็นในเรื่องการเลียนแบบพฤติกรรมของชินจิงไว้ว่า การที่ผู้ปกครองเป็นห่วงว่าเด็กๆ จะรับเอาพฤติกรรมของชินจิง เช่น พูดไม่สุภาพกับผู้ใหญ่ ชุกชน หรือทะเล้ง มาเลียนแบบนั้น กลุ่มตัวอย่างวัยเรียนคิดว่าเป็นที่นิสัยของเด็กมากกว่า เป็นการเลียนแบบจากตัวการ์ตูนชินจิง

ดญ. สลิลทิพย์ กังวานจินดากุล “แม่ห้ามไม่ให้ดูชินจิงเพราะกลัวเลียนแบบคำพูด แต่หนูว่าไม่เกี่ยว ดูเพราะตลกมากกว่า” “ส่วนพวกที่ทะเล้งๆ ไม่ใช่ดูชินจิงหรอก แต่เป็นนิสัยมากกว่า”

ดญ. พิมลา เตรียมล้ำเลิศ “หนูไม่เคยคิดว่าเด็กจะเลียนแบบชินจิง ที่เด็กชอบดูเพราะว่ามันตลก”

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ อธิบายถึงพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจิงในด้านต่างๆ ได้ว่า

- ชินจิงชุกชน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ และชอบเถียง แต่เป็นคนร่าเริง

ดช.ธีรพงศ์ ชูดวง “ชินจิงเป็นเด็กชุกชน เวลาไปห้องสมุดก็บิบบแตร เป่าปี่ ดึงผมผู้หญิง วิ่งไล่กับแม่ ไปค้นสมุดแล้วให้แม่โดนว่า ทำเสียงดังด้วย ทำให้ป่วนไปหมด”

ดญ. นันทิดา กาญจนพิบูลย์ “ชินจิงไม่ตั้งใจเรียน เอาแต่เล่น” เมื่อผู้วิจัยถามว่าแล้วชินจิงเป็นเด็กร่าเริงไหม เธอตอบว่า “เป็นคนร่าเริง แต่ไม่ค่อยดี เล่นมากไป”

ดญ.จรัสแสง คิดอ่าน “ชินจิงไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู ของพ่อแม่ ชอบยั่วนิ้วด้วย”

- ชินจังเลียนแบบพ่อแม่ เพื่อน และหน้ากากแอ็คชั่น

ดช.มงคล กาญจนพิบูลย์ “ชินจังชอบเลียนแบบพ่อแม่ เพื่อน หน้ากากแอ็คชั่น” “ชินจังเลียนแบบพ่อตรงที่ชอบผู้หญิง ชอบดูหนังโป๊ ชอบกินเหล้า ตอนนั้นชินจังกับพ่อกินมาม่าตอนดึก แล้วดูรูปโป๊ แล้วชินจังก็กินมาม่า แต่กินหมดสุดท้ายพ่อก็กินแต่น้ำแกง”

- ชินจังทะเลิ่ง เจ้าชู้

ดญ.รุ่งระวี ปีกวงศ์ “ชินจังชอบทำทะเลิ่ง ชอบโป๊ๆ ชอบแก๊งเพื่อนจนเพื่อนร้องไห้”

ดญ.ปวีณา เสารงชัย “ชินจังแกล่ต๊อด ชอบจีบผู้หญิง”

- ชินจังโกหก

ดญ.นันทิดา กาญจนพิบูลย์ “ชินจังโกหกเพื่อนๆ โกหกแม่”

- ชินจังกล้าหาญ

ดช.มงคล กาญจนพิบูลย์ “ชินจังกล้าหาญตรงที่ไม่กลัวผี”

- ชินจังใจดี ช่วยเหลือพ่อแม่

ดช.ธีรพงศ์ ชูดวง “ชินจังรักสัตว์ รักน้อง รักซีโร่ ชินจังช่วยแม่บางครั้งตอนที่แม่ไปซื้อของแล้วฝนตก ชินจังก็เอาร่มไปให้ แต่สุดท้ายก็ทำว่าคนอื่นได้”

- ชินจังชอบพูดผิด

ดช.นฤชา กาญจนพิบูลย์ “ชินจังใช้คำพูดไม่เป็น พูดไม่รู้เรื่อง”

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 รับรู้ และจดจำพฤติกรรมของชินจังได้ และยังตีความได้ว่า พฤติกรรมเหล่านั้นดีหรือไม่ดี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะรับรู้พฤติกรรมในด้านที่ไม่ดีของชินจังเป็นส่วนใหญ่ ส่วนพฤติกรรมในด้านดีกลุ่มตัวอย่างบอกว่าหาไม่ค่อยพบ ดช.ธีรพงศ์ ชูดวง บอกว่า “ข้อดีของชินจังหาไม่ค่อยเจอ แต่ก่อนหน้านี้มีตอนที่พาเพื่อนไปห้องน้ำ และที่เคยดูมีเอาร่มไปให้แม่ตอนฝนตก”

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ยังตีความเปรียบเทียบพฤติกรรมของชินจังกับเพื่อนๆ ในห้องเรียนว่า มีนิสัยและพฤติกรรมที่คล้ายกัน กลุ่มตัวอย่างลงความเห็นว่าเป็น ดช.มงคล (โก้) และ ดช.เพชร (ดช.เพชรไม่ได้เข้าร่วมสนทนากลุ่มในครั้งนี้) มีพฤติกรรมเหมือนชินจัง กลุ่มตัวอย่างบอกว่า “นายเพชรกับนายโก้ชอบตบหัวตีหลัง ยิ่งนายเพชรนะชอบก่อเรื่อง”

ดร.ปวีณา เสาวราชชัย “นายเพชรเคยไขว่กันด้วย นายเพชรไม่ยอมใส่กางเกงในมาค่ะ”

ดร.นฤชา กาญจนพิบูลย์ “ผมเคยเห็นหมดเลยตอนเขาขกขา บางทีเขาก็ชอบถอดกางเกงแล้วให้เพื่อนดู” และดร.จรัสแสง คิดอ่าน ก็แย้งพูดขึ้นมาว่า “เพชรมีไขว่ให้ผู้หญิงดูด้วย แต่หนูไม่อยากดูหรอก”

เมื่อผู้วิจัยไปถาม ดช.มงคล ว่ารู้สึกอย่างไรที่เพื่อนๆ บอกว่าเหมือนชินจัง ดช.มงคล รีบบอกว่า “ตอนนั้นมันแก้งผมก่อน ผมก็เลยตีมันไป แต่ผมไม่เคยไขว่นะ” “ผมไม่ได้เลียนแบบชินจัง ไม่เห็นมีอะไรน่าเลียนแบบเลย”

เมื่อผู้วิจัยถามกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ว่า ในห้องมีใครชอบมองสาว ๆ เหมือนชินจังบ้าง กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กผู้หญิงรีบพูดว่า “ไอ้ค (ดช.ธีรพงศ์) เขารักพี่จุ่ม” “โก้ (ดช.มงคล) ก็รักน้ำกับทรายด้วย” แล้วกลุ่มตัวอย่างก็แย้งพูดกันใหญ่ว่าในห้องมีใครแอบชอบใครเป็นแฟนใครกันบ้าง” แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างตีความหมายพฤติกรรมการจีบผู้หญิงเป็นเรื่องความรักของหนุ่มสาว และกลุ่มตัวอย่างจะรู้สึกเขินๆ เมื่อพูดถึงเรื่องนี้

3.3 การตีความหมายพฤติกรรมตัวการ์ตูนชินจังของเด็กก่อนวัยเรียน

จากการสนทนากลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างในวัยเรียนไม่มีปัญหาในเรื่องการตีความหมายคำพูดที่สัญลักษณ์ของการ์ตูน กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถตีความหมายคำว่า “ข้างน้อย” และคำว่า “จรวด” ได้ว่า หมายถึง อวัยวะเพศชาย ซึ่งแตกต่างจากเด็กก่อนวัยเรียนที่ไม่สามารถตีความหมายคำเหล่านี้ได้

สำหรับการตีความหมายภาพที่ปรากฏจากการดูวิดีโอซินจังที่นำมาฉายให้ดูเป็นตัวอย่างโดยสังเกตจากปฏิกิริยาของกลุ่มตัวอย่างระหว่างที่นั่งดูวิดีโอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มจะมีการตีความหมายภาพที่ให้เห็นในแต่ฉากคล้ายคลึงกัน แต่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 มีความตั้งใจในการดูวิดีโอมากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มจะให้ความสนใจและหัวเราะชอบใจกับฉากที่ซินจังแสดงพฤติกรรมทะเลาะ ฉากที่ตัวละครกำลังได้รับความเดือดร้อนจากความซุกซนของซินจัง หรือฉากที่ซินจังถูกแม่ทำโทษ กลุ่มตัวอย่างบางคนจะพูดความเห็นของตนขึ้นมาให้เพื่อนที่ข้างๆ ฟัง ยกตัวอย่างเช่น ตอน ไปเข้าค่ายพักแรมที่โรงเรียน ฉากที่คุณครูบอกนักเรียนในห้องว่า “วันนี้นักเรียนทุกคนต้องอยู่ที่โรงเรียน กินข้าวด้วยกัน อาบน้ำด้วยกัน นอนด้วยกัน” ดช.เอกนถน ก็พูดให้ ดช. ขจรเกียรติ จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ฟังว่า “นอนด้วยกันเดี๋ยวมีลูกหอรอก” ฉากที่ซินจังรีบถอดเสื้อผ้ามองเห็นอวัยวะเพศ และซินจังแอบไปเล่นเครื่องนวดแล้วพูดสรวรค์ๆ หรือฉากที่ซินจังแอบปีศาจวะลงไปใต้อ่าง กลุ่มตัวอย่างก็พากันหัวเราะชอบใจกับสีหน้าท่าทางของซินจัง ในตอนคืนนั้นนอนพักแรมที่โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างจะหัวเราะชอบใจในฉากที่เด็กนักเรียนพากันขำขมอมใส่กันอย่างซุหลุม และฉากที่คุณครูใหญ่มาเล่าเรื่องผีและทำให้นักเรียนตกใจ สำหรับตอน ไปห้องสมุดต้องเงียบ กลุ่มตัวอย่างชอบในฉากที่ซินจังตะโกนกลางถนนว่า “วันนี้แม่ผมอ๊อไม่ออก” และฉากที่ซินจังโดนแม่ตีหัวจนหัวปูดขึ้นมาหลายๆ ชั้น กลุ่มตัวอย่างบางคนยังพูดตามซินจังด้วย

จากการแสดงปฏิกิริยาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนในการตีความหมายภาพที่แสดงพฤติกรรมของตัวการ์ตูนซินจังในด้านต่างๆ ทำให้พบว่า กลุ่มตัวอย่างตีความหมายภาพที่ปรากฏในการ์ตูนซินจังจอมแก่นเป็นความสนุกสนานและตลกขบขัน ซึ่งเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนที่เห็นภาพการ์ตูนซินจังจอมแก่นเป็นความสนุกสนานเช่นกัน และเมื่อนำมาดูประกอบเข้ากับการรับรู้ จดจำ และตีความพฤติกรรมของซินจังที่ได้รับรู้ได้จากตอนที่ดูเป็นตัวอย่าง ทำให้สามารถสรุปได้ว่า แม้กลุ่มตัวอย่างจะตีความจากภาพที่เห็นในการ์ตูนเป็นความตลกขบขัน แต่กลุ่มตัวอย่างก็สามารถรับรู้ได้ว่าพฤติกรรมใดที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมที่จะนำมาปฏิบัติตาม

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างในวัยเรียนส่วนใหญ่สามารถนำเนื้อหาของการ์ตูนซินจังที่รับรู้ได้มาตีความเป็นข้อคิดหรือคติสอนใจที่ได้จากเรื่องในแง่มุมต่างๆ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ให้ข้อคิดว่า

ดช. ณัฐพงศ์ พรหมเดช จาก “ถ้าเป็นเด็กไม่ดีต้องถูกลงโทษ”

ดญ. สลิลทิพย์ กังวานจินดากุล “ชินจิ้งเป็นการดูที่ทะเลิ่ง และมีความ
ตกลงสมอยู่ด้วย ดูแล้วสอนให้เรารู้จักคลายเครียดได้”

ดญ. ปราวรณา ทองคำโสภะ “การ์ตูนชินจิ้งสอนให้รู้จักชีวิตของเด็ก”

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ให้ข้อคิดว่า

ดญ. รุ่งระวี ปีกวงค์ “ให้รู้ว่าอะไรควรไม่ควร

ดช. มงคล กาญจนพิบูลย์ “สอนว่าไม่ให้แก๊งเพื่อน มีน้ำใจกับเพื่อน”

ดช. ธีรพงศ์ ชูดวง “สอนว่าอย่าแก๊งเพื่อน ห้ามว่าพ่อแม่ อย่าทะเลิ่ง ให้มี
น้ำใจ เราต้องพาเพื่อนไปห้องน้ำเวลาเข้าค่าย”

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ยังเสนอแนะให้นำการ์ตูนชินจิ้งจอบแก่น
มาฉาย แต่ควรมีการ censor ฉากที่ไม่เหมาะสม และควรเพิ่มคติสอนใจด้วย

ดญ. ดวงกมล สุชาตินิติกุล “ควรนำมาฉาย เพราะคนเค้าดูกันเยอะนะ”

ดญ. พิมพ์ลา เติริยมล้ำเลิศ “ควรนำมาฉาย แต่ควรเพิ่มคติ”

ดญ. นาริศา สุวิมลภรณ์ “ควรเอามาฉาย เพิ่มให้มีการ censor ตอนนี้มี
censor นะ ตอนสูบบุหรี่” ดช. เอกนฤน สุานียะพานิชย์ พุดแทรก “แต่วีดีโอเค้าไม่มี censor
น่าจะ censor ให้เหมือนกันด้วย”

สรุป

จากเนื้อหาการ์ตูนชินจังที่ถูกคัดเลือกมาฉายให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนดูจำนวน 3 ตอนนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนทั้งสองกลุ่มสามารถรับรู้และจดจำถึงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ได้ แต่ไม่สามารถรับรู้และจดจำได้ในบางพฤติกรรม จากข้อสังเกต พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะรับรู้และจดจำพฤติกรรมของชินจังในฉากที่เป็นมุขตลกของการ์ตูนได้ดีกว่าพฤติกรรมที่ปรากฏในฉากอื่นๆ ทั่วๆ ไป ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 สามารถรับรู้และจดจำพฤติกรรมจากตอนที่ดูได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 เป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 มีการติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนชินจังจนจนกันร่วมด้วย ทำให้สามารถมีความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องได้มากขึ้น และยังรับรู้และจดจำพฤติกรรมด้านอื่นๆ ของชินจังได้อีกหลากหลายพฤติกรรม

สำหรับการตีความหมายกลุ่มตัวอย่างจะตีความหมายภาพที่การ์ตูนกำลังแสดง พฤติกรรมทะเล่หรือแสดงพฤติกรรมชุกชกในการสร้างความเดือดร้อนในตัวละครอื่นๆ เป็นความตลกขบขันและเสียงหัวเราะ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างในวัยเรียนสามารถตีความหมายสัญลักษณ์คำพูดของตัวละครที่เกี่ยวกับอวัยวะเพศชายได้อย่างถูกต้อง และกลุ่มตัวอย่างยังเสนอข้อคิดที่ได้จากเรื่องและเพิ่มข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มคตีสอนใจ และเสนอแนะให้มีการ censor เมื่อตัวการ์ตูนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้จดจำและตีความระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนกลุ่มที่ 3 กับ กลุ่มที่ 4

จากผลการวิจัยที่ได้จากการสนทนากลุ่มข้างต้น สรุปได้ดังนี้

4.1 ลักษณะการเปิดรับการ์ตูนชินจังจนจนทางโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนส่วนใหญ่ชื่นชอบการ์ตูนชินจัง โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง มีความชื่นชอบการ์ตูนชินน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 บางคนหันไปชื่นชอบการ์ตูนเรื่องอื่นซึ่งเป็นการดูประเภทสัตรีแปลงร่างเช่น ดิจิมอนและโปเกมอน

เมื่อดูลักษณะการติดตามดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 จะติดตามดูการ์ตูนชินจังทุกวัน คิดเป็นสัดส่วน 100% ซึ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ที่ติดตามดูทุกวัน คิดเป็นสัดส่วน 50% ที่เหลือติดตามดูเป็นบางวันเท่านั้น แต่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ส่วนใหญ่ดูการ์ตูนชินจังกับพ่อแม่ และผู้ปกครองจำนวน 30% ของกลุ่มที่ 3 มีการสอนหรือวิจารณ์การ์ตูนชินจังให้กลุ่มตัวอย่างได้รับทราบด้วย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ส่วนใหญ่ดูการ์ตูนชินจังกับพี่น้อง และไม่เคยมีผู้ปกครองสอนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดูการ์ตูนชินจังเลย ทั้งนี้ ทั้งสองกลุ่มมีสัดส่วนการนั่งดูการ์ตูนชินจังเพียงคนเดียวคิดเป็นสัดส่วนที่เท่ากันคือ 20%

สำหรับลักษณะการติดตามซื้อสินค้าหรือการครอบครองสินค้าที่เกี่ยวกับการดูการ์ตูนชินจังนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับปานกลาง-สูงมีการติดตามซื้อสินค้ามากกว่าชินจังมากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจพวกหนังสือการ์ตูนชินจังมากกว่าสินค้าประเภทอื่น

4.2 การรับรู้ ทัศนคติและความในเนื้อหาและตัวละครในเรื่องชินจังจอมแก่น - เนื้อหาการ์ตูน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนในกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ส่วนใหญ่มีความชื่นชอบการ์ตูนชินจังจอมแก่น เพราะมุขตลก การแสดงพฤติกรรมที่ตลกขบขันของตัวการ์ตูน และภาพวาดการ์ตูนที่ดูง่าย ๆ แต่น่ารัก และกลุ่มตัวอย่างมีการตีความเนื้อหาการ์ตูนชินจังว่าเป็นการ์ตูนตลก ดูแล้วคลายเครียด เมื่อผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างดูวิดีโอการ์ตูนชินจังที่คัดเลือกมาเป็นตัวอย่างจำนวน 3 ตอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนทั้งสองกลุ่มสามารถรับรู้และจดจำเนื้อหาจากตอนที่ได้ดู โดยสามารถบอกเล่าเหตุการณ์และอธิบายสาเหตุของการเกิดเหตุการณ์ได้

- ตัวละครในเรื่องชินจังจอมแก่น

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนทั้งสองกลุ่มสามารถจดจำชื่อของตัวละครที่เป็นภาษาญี่ปุ่นและอธิบายอุปนิสัยของตัวละครนั้นๆ ได้ถูกต้อง อีกทั้งยังจดจำเหตุการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวละครนั้นๆ จากเนื้อหาที่เคยได้ดูมาและนำมาอธิบายเพิ่มเติมได้ โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 สามารถจดจำตัวละครและบอกเล่าเหตุการณ์เกี่ยวกับตัวละครนั้นๆ ได้ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ยังจดจำตัวละครตัวอื่นๆ ที่ยังไม่ปรากฏทางโทรทัศน์ แต่อยู่ในหนังสือการ์ตูนมาบอกเล่าให้ฟังได้

4.3 การรับรู้ จดจำและตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนทั้งสองกลุ่มสามารถรับรู้ จดจำ และตีความตัวการ์ตูนชินจังจากวิดีโอที่ฉายให้ดูเป็นตัวอย่างได้ โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 สามารถรับรู้และจดจำพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 เพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่มีบางพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่สามารถรับรู้และจดจำได้ ทั้งนี้เพราะบางพฤติกรรมต้องใช้การตีความที่สลับซับซ้อน และต้องอาศัยการสังเกตจากภาพอย่างละเอียด แต่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนยังมีข้อจำกัดในการรับรู้และจดจำภาพที่ได้ดูจากวิดีโอ และกลุ่มตัวอย่างมักจะจดจำพฤติกรรมในฉากที่เป็นमुखตลกของการ์ตูนได้ดีกว่าฉากที่ไม่ได้เป็นमुखตลกของการ์ตูน

จากการรับรู้ จดจำและตีความของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังจากที่ได้ดูในวิดีโอและจากที่ได้ดูผ่านๆ มาทางโทรทัศน์ สามารถนำมาสรุปเปรียบเทียบ กับ พฤติกรรมที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาทั้ง 245 ตอน ดังนี้

ตารางที่ 18 สรุปพฤติกรรมของตัวการ์ตูนซินจังที่ได้ก๊วยเรียนรับรู้ จดจำ และตีความได้
เปรียบเทียบกับพฤติกรรมที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาทั้ง 245 ตอน

พฤติกรรมของซินจังที่ได้จากการวิเคราะห์ เนื้อหาทั้ง 245 ตอน	พฤติกรรมของซินจังที่ กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้	การตีความ พฤติกรรม	การรับรู้ของ กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3		การรับรู้ของ กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 4	
			มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
พูดจาไม่สุภาพ อวดดี ทำหาย เกียดผู้ใหญ่ พูดตรงไป ตรงมา ตำหนิผู้อื่น	ว่าแม่ ทำให้แม่อับอาย	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
ดีใจวัน ซุกซน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ เอาแต่ใจตนเอง ไม่มี ความเกรงใจ	ดีใจ ซุกซน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ เอาแต่ใจ	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
อวดอวยวะเพศหรือกันต่อหน้าผู้อื่น ทะเลิง แอบดู กางเกงใน เปิดกระโปรงผู้อื่น เอาชุดชั้นในของแม่มา เล่น	ทะเลิง ลวนลามเพื่อน	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
ทำท่าทางเจ้าชู้ พูดจาจีบผู้หญิงที่อายุมากกว่า จินตนาการถึงผู้หญิง	เจ้าชู้ จีบผู้หญิง	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
พูดจาและทำท่าทางเลียนแบบผู้อื่น	เลียนแบบพ่อแม่ หน้ากากแฉะชั้น	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
ชอบพูดผิด หรือใช้คำพูดผิด	พูดผิด พูดไม่รู้เรื่อง	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
ช่างสงสัย ช่างซักช่างถาม อยากรู้อยากเห็น	อยากรู้อยากเห็น	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓			✓
ช่วยเหลือพ่อแม่และผู้อื่น ใจดี มีเมตตา	ใจดี ช่วยเหลือเพื่อน ช่วยพ่อแม่	พฤติกรรมที่ดี	✓		✓	
ขี้ลืมและขี้เกียจ เช่น ตื่นสาย แม่เรียกใช้ก็ไม่ยอมไป	ขี้เกียจ ขี้ลืม	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
ตีความหมายคำพูดผิดและนำไปปฏิบัติผิดๆ	ทำตรงข้ามกับที่ผู้ใหญ่สั่ง	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
มีความคิดในการแก้ปัญหาไม่เหมือนคนทั่วไป	คิดแก้ปัญหาแบบพิเรน	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓			✓
ร่าเริง สนุกสนาน	ร่าเริง สนุกสนาน	พฤติกรรมที่ดี	✓		✓	
แก๊งเพื่อน คนอื่น และสัตว์	แก๊งเพื่อน	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
มีความคิดสร้างสรรค์	ฉลาด	พฤติกรรมที่ดี	✓			✓
โกหก	โกหกพ่อแม่ คุณครู	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓		✓	
กล้าหาญ และยอมรับผิด	กล้าหาญในเรื่องทะเลิง ไม่กลัวผี	พฤติกรรมที่ดี และไม่ดี	✓		✓	
ไม่ยอมรับผิด โยนความผิดให้ผู้อื่น	-	พฤติกรรมที่ไม่ดี		✓		✓
ตั้งใจ เอาจริงเอาจัง	-	พฤติกรรมที่ดี		✓		✓

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 คือ

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 คือ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวใน
ระดับปานกลาง-สูง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวใน
ระดับต่ำ

จากตารางข้างต้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม สามารถรับรู้พฤติกรรมของตัวการ์ตูนซินจังได้เกือบทั้งหมด โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 สามารถรับรู้ และจดจำพฤติกรรมของตัวการ์ตูนซินจังได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 ทั้งนี้เพราะ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 มีการติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนซินจังร่วมด้วย จึงทำให้มีความเข้าใจและสามารถจดจำพฤติกรรมของตัวการ์ตูนซินจังในด้านต่างๆ ได้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ จะมีอยู่เพียง 2 พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ไม่สามารถรับรู้และจดจำได้ คือ การไม่ยอมรับผิดชอบ และการแสดงออกถึงความตั้งใจของซินจัง เนื่องจากพฤติกรรมทั้งสองเป็นพฤติกรรมที่ตัวการ์ตูนซินจังไม่ค่อยแสดงออก หรือแสดงออกอย่างไม่เด่นชัดในบางตอน ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนซึ่งมีทักษะในการรับรู้บ่อยจึงไม่สามารถเข้าใจทั้งสองพฤติกรรมนี้ได้

กลุ่มตัวอย่างทั้งสองสามารถตีความพฤติกรรมของซินจังได้ว่า พฤติกรรมไหนดี หรือพฤติกรรมไหนไม่ดี โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 จะตีความพฤติกรรมของซินจังในด้านที่ไม่ดีเป็นส่วนใหญ่ อย่างเช่น พฤติกรรมกล้าหาญ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 มองว่าซินจังจะแสดงความกล้าหาญต่อหน้าผู้หญิงสาวสวยเท่านั้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 มองว่าซินจังแสดงความกล้าหาญด้วยการไม่กลัวผีและสามารถพามาซาโอะไปเข้าห้องน้ำตอนกลางคืนได้

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนทั้งสองกลุ่มสามารถตีความเปรียบเทียบพฤติกรรมของตัวการ์ตูนซินจัง เช่น พฤติกรรมทะเลาะ ชุกชน กับบุคคลที่ตนรู้จักและบุคคลที่ถูกนำมาเปรียบเทียบมีทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่เมื่อกำลังตัวอย่างทั้งสองกลุ่มถูกเปรียบเทียบว่าเหมือนซินจัง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มจะไม่ค่อยยอมรับและจะไม่ชอบให้ใครมาเปรียบเทียบตนเช่นนั้น แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างรับรู้ ว่า ซินจังแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จึงไม่อยากมีกลุ่มตัวอย่างคนใดเป็นเหมือนตัวการ์ตูนซินจัง

เมื่อดูทางด้าน การตีความหมายคำพูดที่เป็นสัญลักษณ์ และการแสดงพฤติกรรมที่แสดงได้ถึง การตีความหมายภาพจากการที่ดูการ์ตูนซินจังทางโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถตีความหมายสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้อง และมีปฏิกิริยาระหว่างที่ดูการ์ตูนซินจังทางโทรทัศน์ได้คล้ายคลึงกัน แต่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 จะมีความตั้งใจในการดูโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ 4

สรุป

จากข้อสรุปข้างต้น พบว่า ตัวแปรทางด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนมีผลต่อการเปิดรับการ์ตูนจีนจัมแกัน และมีผลต่อการรับรู้ จดจำ และตีความในตัวละคร และพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจีนจัม โดยกลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง สามารถรับรู้ จดจำและตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจีนจัมได้ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงมีการติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนจีนจัมเพิ่มเติมนอกเหนือจากการดูทางโทรทัศน์ด้วย

สำหรับตัวแปรด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างในวัยเรียนไม่มีผลต่อการรับรู้ จดจำและตีความต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจีนจัม แต่มีผลต่อทัศนคติที่เกี่ยวกับความชอบการ์ตูนจีนจัม ซึ่งจากข้อสังเกตพบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยเรียนที่เป็นเพศหญิงมีความชื่นชอบในการ์ตูนจีนจัมแกันที่มุขตลกของตัวการ์ตูนที่แสดงถึงความดีอัน ชุกชุน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างวัยเรียนที่เป็นเพศชายมีความชื่นชอบในการ์ตูนจีนจัมแกันที่แสดงมุขตลกเกี่ยวกับความทะลึ่ง ทั้งนี้ เป็นเพราะลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในสังคมไทยที่ผู้หญิงจะต้องรักษานวลสงวนตัว และถูกสั่งสอนมาว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอายและควรปกปิด ดังนั้น เพศหญิงจึงรับรู้ว่าการ์ตูนที่แสดงมุขตลกเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างมาก จึงไม่ชื่นชอบมุขตลกที่เล่นกับพฤติกรรมนี้และไม่อยากที่จะพูดถึง